

**LEND 2024
CLASS OF 2024**

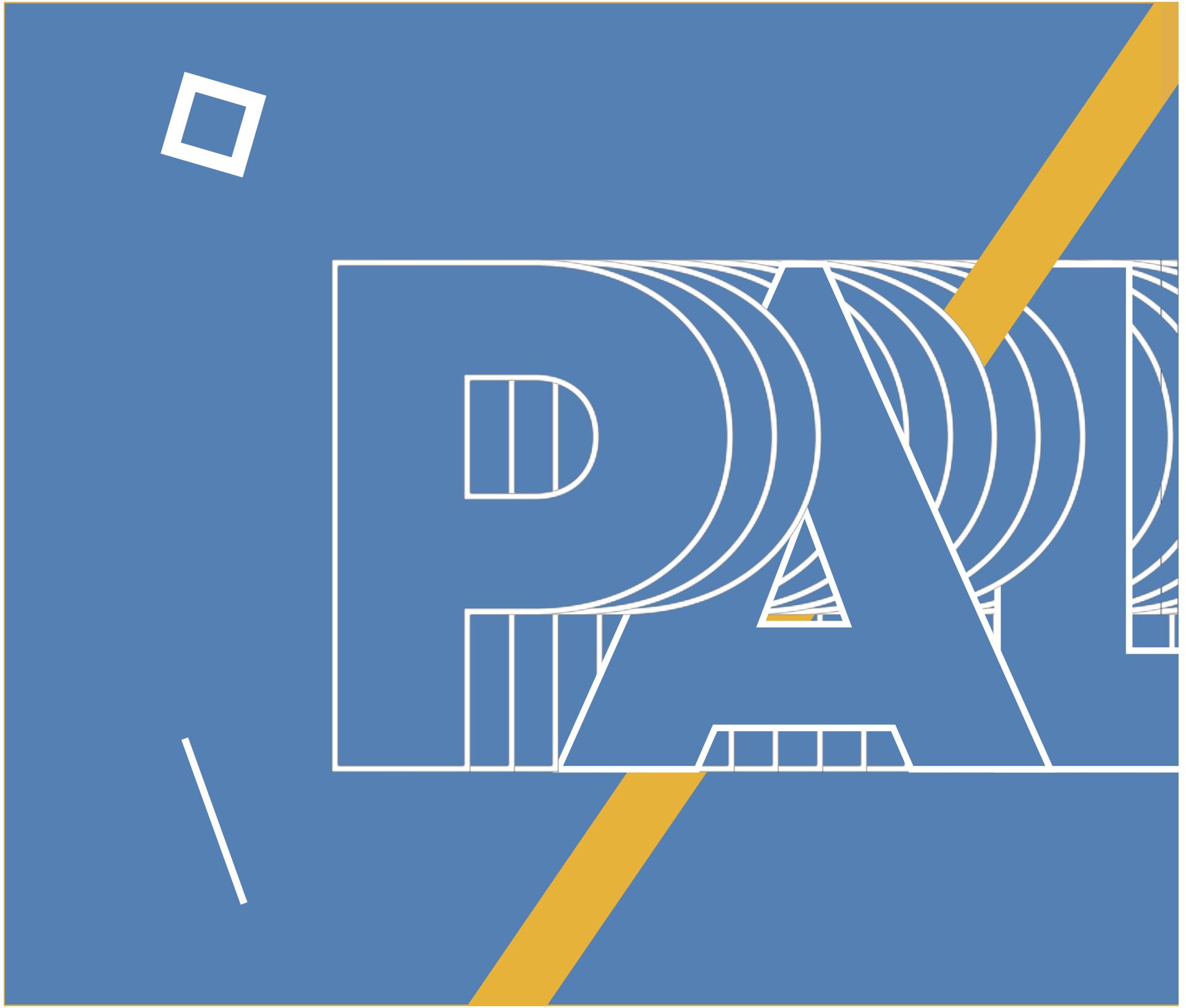
SISUKORD

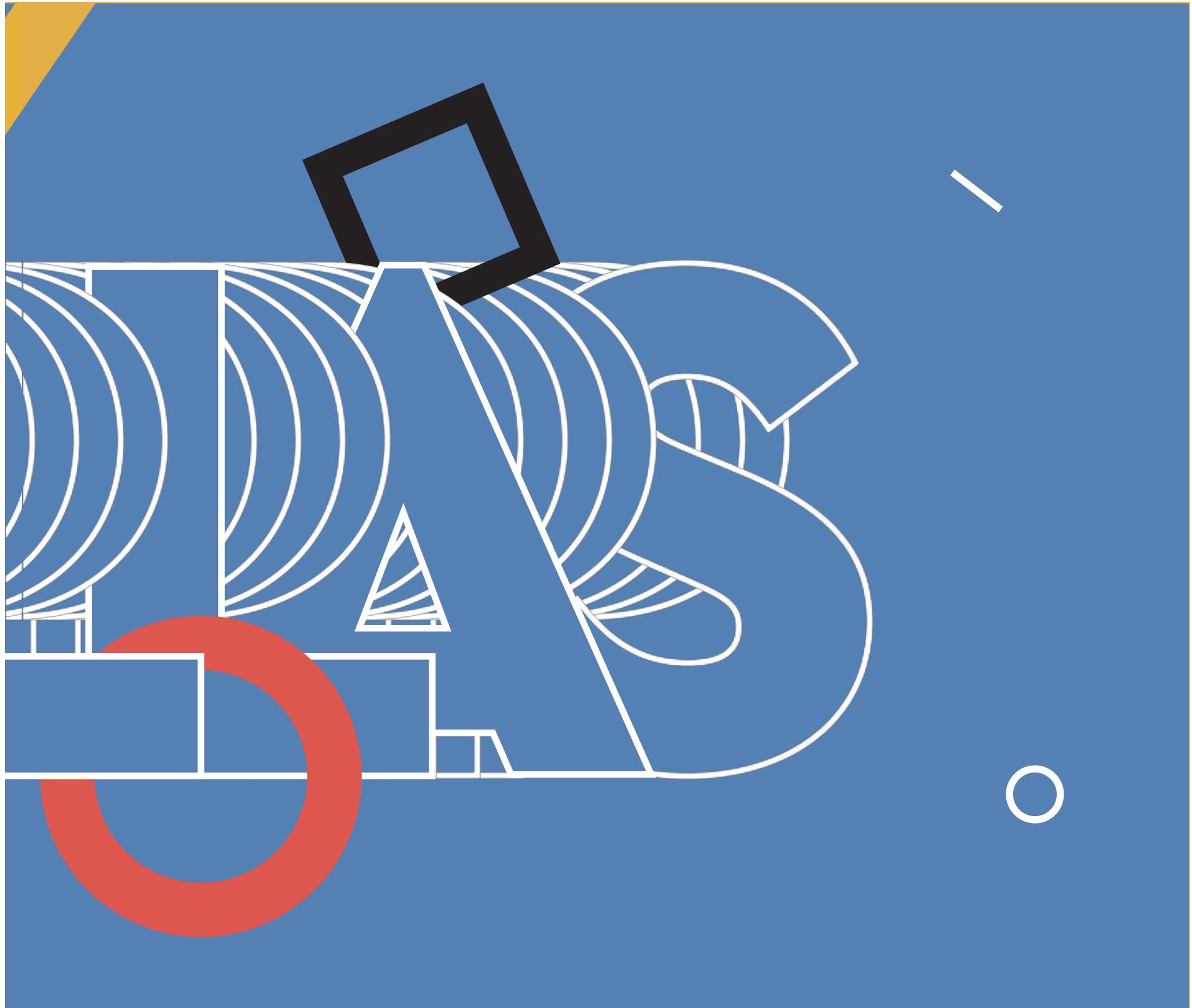
Table of Contents

KÕRGEM
KUNSTIKOOL
PALLAS

10	Fotograafia <i>Photography</i>
28	Maal ja restaureerimine <i>Painting and Restoration</i>
52	Meedia- ja reklaamidisain <i>Media and Advertisement Design</i>
84	Mööblidisain ja restaureerimine <i>Furniture Design and Restoration</i>
108	Nahadisain ja restaureerimine <i>Leather Design and Restoration</i>
118	Skulptuur <i>Sculpture</i>
130	Tekstiil <i>Textile</i>
148	Fotode autorid <i>Photographers</i>

Kunstiühingu Pallas poolt asutatud kunstikool kinnitati 1924. aastal kõrgemaks õppeasutuseks, seega on käesolev 2024. aasta Kõrgema Kunstikooli Pallas jaoks väga mitmes mõttes oluline aasta. Möödub 100 aastat kunstialase kõrghariduse andmise algusest Tartus ning Tartu on Euroopa kultuuripealinn. Kõrgema Kunstikooli Pallas selleaastastel lõpetajatel on unikaalne võimalus oma lõputööde näitusega ja käesoleva raamatuga olla osa kultuuripealinna kunstiprogrammist.

Lõputöödes käsitletavate teemade ring annab võimaluse vaadata sisse noori sügavalt puudutavatesse probleemidesse. Tuleb tunnistada, et teemad on tõsised ja isiklikud ning peegeldavad halastamatult ja ausalt hetkel ühiskonnas toimuvat.

Kuigi enamus käsitletavaid teemasid on tõsised ning ilusat ja helget on justkui vähe, on lootustandev just see, et paljude tööde eesmärk on probleemidele lahenduste pakkmine. Olgu selleks siis uus disainilahendus või tehnoloogia vana ja väärthusliku taastamisel, jätkusuutlikkuse tagamine, läbi hirmudega silmitsi seisnise neist ülesaamine.

Soovin südamest edu kõigile Kõrgema Kunstikooli Pallas 2024. aasta lõpetajatele oma eesmärkide elluviimisel.

The art school, founded by the Pallas Art Society, was approved as a higher education institution in 1924, making the current year of 2024 very significant for Pallas University of Applied Sciences in many ways. It marks 100 years since the beginning of providing artistic higher education in Tartu, and Tartu is the European Capital of Culture. This year's graduates of Pallas have a unique opportunity to be part of the capital of culture program with their thesis exhibition and this accompanying book.

The range of topics addressed in the students' final projects provides an opportunity to look into issues that deeply affect young people. It must be acknowledged that the topics are serious and personal, reflecting ruthlessly and honestly what is happening in society now.

While most of the topics addressed are serious, with little space for beauty and brightness, what is promising is that many works aim to provide solutions to problems. Whether it is a new design solution or technology for restoring something old and valuable, ensuring sustainability, or facing fears and overcoming them.

I sincerely wish success to all the 2024 graduates of Pallas in achieving their goals.

PIRET VIIRPALU

Kõrgema Kunstikooli Pallas rektor

Rector of Pallas University of Applied Sciences

Sille Annuk / Tartu Postimees

FOTOGRAAFIA

PHOTOGRAPHY

Birgit Kaleva

Kirke Kuiv

Karmel Kull

Britta Mai Martin

Olev Mihkelmaa

Kristel Ida Pärsik

Sille Riin Rand

Jürgen Vainola

Minu lõputöö fookuses oli minu enda matuse loomin-guline läbimäng. Olin võtnud eesmärgi lähtuda surnute fotografeerimise kultuurist Eestis ja lahkunute kujutami-sest kunstis minu valitud autorite näitel. Praktilise osana valmis installatiivne teos, mis koondab eri meediumites minu enda lavastuslikku matust. Põhiröhk oli matusefotoograafia kui žanri iseärasuste rakendamisel minu enda matust kujutavas fotoseerias.

The focus of my thesis was the creative enactment of my own funeral. I aimed to draw from the culture of photographing the deceased in Estonia and the representation of the departed in art, using examples from my chosen authors. As a practical part of my final project, I created an installation that brings together various media to portray my own staged funeral. The emphasis was on applying the peculiarities of funeral photography as a genre in a photo series depicting my funeral.

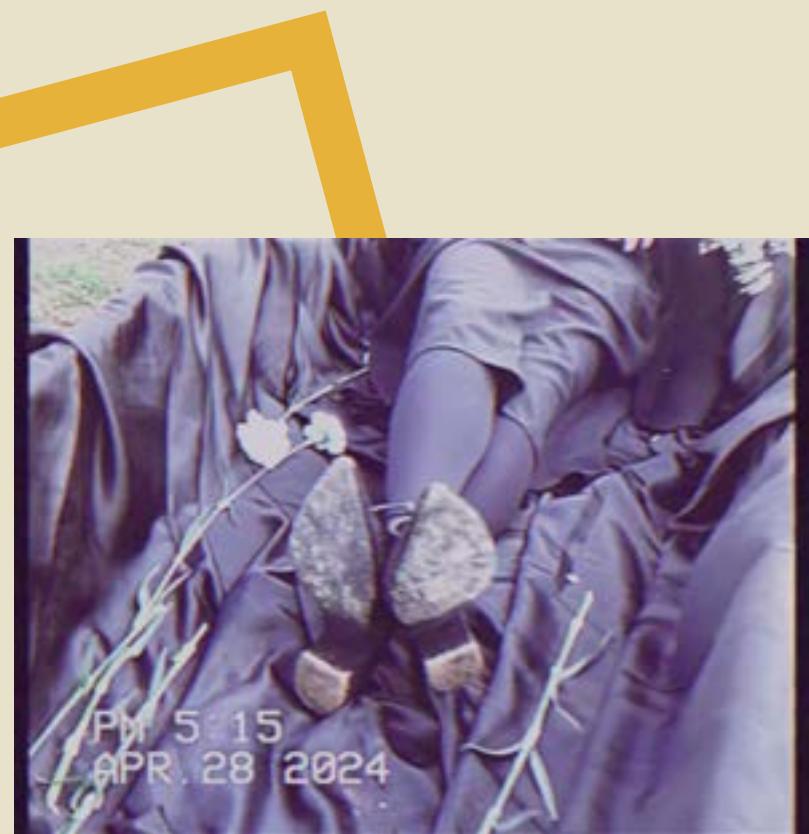

BIRGIT KALEVA

Installatsioon „Ühe matuse anatoomia“

Installation “The Anatomy of a Funeral”

Juhendajad / Supervisors: Kertu Rannula, Kaisa Eiche

Minu loomingulise fotoseeria „Hirm kui muusa“ keskne teema on kaotushirm ja selle väljendamine pinhole-fototehnika (nõelaugutehnika) kaudu.

Lõputöö loomingulise osana valmis enesereflektiivne fotoseeria, milles lähenen hirmule kaotada kedagi, kes on kallis ja oluline. Fotoseerias püüdsin võimalikult emotsioonitruult visualiseerida oma isiklikku perspektiivi seoses kaotushirmuga. Teema valikul on peamine isiklik kogemus ning eesmärk uurida pinhole-fotograafia võimalusi emotsioonide ja mõtete väljendamisel ning astuda dialoogi inimese sisemaailma keerukuse teemal.

Kirjalikus töös keskendusin kaotushirmu eri aspektidele, pinhole-fotograafiale ning jagasin oma loomingulise fotoseeria valmimise protsessi.

The central theme of my creative photo series “Fear as a Muse” is the fear of loss and its expression through pinhole photography technique.

As a creative part of my final project, I produced a self-reflective photo series approaching the fear of losing someone dear and important. In the photo series, I aimed to visualize my personal perspective on the fear of loss as emotionally accurately as possible. The choice of theme is primarily based on personal experience, with the goal of exploring the possibilities of pinhole photography in expressing emotions and thoughts and creating a dialogue on the complexity of the human inner world.

In the written part of my thesis, I focused on various aspects of the fear of loss, pinhole photography, and shared the process of making my creative photo series.

KIRKE KUIV

Loominguline fotoseeria „Hirm kui muusa“

Creative Photo Series “Fear as a Muse”

Juhendaja / Supervisor: Kalev Vapper

KARMEL KULL

Moefotograafia on olnud minu huviobjekt juba mitu aastat. Varasemas fotokogemuses olen enamasti tegelenud lavastatud seeriatega, kus olen ise stilist, lavastaja ja pildistaja. Ideid olen ammutanud ümbritsevast moefotograafiat ja meediast, unistades ka ise selle loomisest.

Lõputöös tutvusin moefoto ja selle loomisega lähemalt. Disaineritega koostöös lõin seeria, mis oleks neile abiks toodete eksponeerimisel, aga näitaks ka minu isiklikku arengut moefotograafia vallas.

Tegin seeria kollektsoonile BRAH, mille autorid on Moolen Veering ja Birgit Peerna. See on nahast pesukollektsioon rinnavähhiga naistele ja transsoolisele kogukonnale. Edendades noorte disaini, on mul soov toetada tarbijat ning anda oma panus nende heaolu nimel.

Moefoto seeria „BRAH”
Fashion Photography Series “BRAH”
 Juhendaja / Supervisor: Riina Varol

I have been interested in fashion photography for several years. In my previous photography experience, I have mostly focused on staged series, where I have been the stylist, director, and photographer. I have drawn inspiration from the surrounding fashion photography and media, dreaming of creating it myself.

In my thesis, I delved deeper into fashion photography and its creation. Collaborating with designers, I created a series that would assist them in showcasing their products while also demonstrating my personal development in the field of fashion photography.

I created a series for the BRAH collection, designed by Moolen Veering and Birgit Peerna. The collection consists of leather lingerie for women suffering from breast cancer and the transgender community. By promoting emerging design, I aim to support consumers and contribute to their well-being.

Kehapildi mõju kunstile ja loojale

**The Influence of Body Image
on Art and the Creator**

Juhendaja / Supervisor: Kaisa Eiche

Minu lõputöö kästides kehapildi definitsiooni, ajalugu, sellega seonduvaid probleeme ning mõju kunstile. Kirjaliikus osas keskendusin kehapildi väärtustele ja uurisin, kuidas need on ajaga muutunud. Rääkisin oma kehadüsmorfilise häire kogemusest ja sellest, kuidas see on mind kunstnikuna mõjutanud.

Loomingulise osana valmis fotoseeria, milles üritasin võimalikult emotsoonitruult visualiseerida enda kehadüsmorfilise häire episoodi. Piltidel kujutasin moondunud kehapildiga inimest, kes ennast peeglist vaadates on saanud ärevushoo ning hakkab end n-ö perfektseks opereerima.

Minu lõputöö eesmärk oli harida selles vallas ennast ja potentsiaalset lugejat ning kasutada loomeprotsessi teraapilise väljendusviisina kehadüsmorfia diagnoosiga võideldes.

My thesis addressed the definition of body image, its history, associated problems, and its impact on art. In the written part, I focused on the values of body image and explored how they have changed over time. I discussed my experience with body dysmorphic disorder and how it has influenced me as an artist.

As the creative part of my final project, I produced a photo series in which I attempted to visualize an episode of my body dysmorphic disorder as accurately as possible. The images depict a person with a distorted body image experiencing an anxiety attack while looking at themselves in the mirror and beginning to "perfect" themselves through surgery.

The goal of my thesis was to educate myself and potential readers in this field and to use the creative process as a therapeutic means of expression while battling body dysmorphia.

BRITTA MAI MARTIN

Kuna jumalasulase roll on mind alati huvitanud, keskendusin lõputöös selle eri tahkude uurimisele. Lähtusin hüpoteesist: „Vaimuliku amet on tavapärane töökoht.“

Leidmaks oma väitele kinnitust, jäädvustasin iga töös käsitletava vaimuliku kahe portreega, millest üks on pildistatud kirikus ja teine situatsioonis, mis iseloomustab portreteeritavat väljaspool kirikut. Portreteerisin 12 vaimulikku, kellega valmis 24 fotost koosnev seeria, mida esitlesin pildipaaridena.

Mees ja Jumal: fotograafiline uurimus Eesti vaimulikest

Man and God: A Photographic Study of Estonian Clergymen

Juhendaja / Supervisor: Andrus Kannel

Since I have always been interested in the role of a servant of God, I focused my thesis on exploring its different aspects. I based my hypothesis on the idea that “The role of a clergyman is a regular job.”

To confirm my hypothesis, I captured two portraits of each minister discussed in the thesis: one photographed in the church and the other in a situation that characterizes the individual outside the church. I portrayed 12 clergymen, resulting in a series of 24 photos, presented in pairs.

**OLEV
MIHKELMAA**

Vaikus kui selline pole kellelegi võõras sõnas, küll aga praktikas. Enamasti toob see inimestes esile ärevuse ja rahutuse, tihti mõistmata, et ebamugavus tuleb üksnes enda seest. Rahuks pole vaja raha ega muid väliseid ressursse peale iseenda kohalolu ning aja, mis on meil alati igal pool olemas. Tahan aidata inimestel leida tee eneseni, et nad jääksid paigale, oleksid vaikuses ning ühenduksid pühaga, kohtudes oma südame vaikusega.

Praktilise osana veetsin ise kaks kuud võimalikult erakluses, süüvides mediteerimisse ja paastudes kolmel nädalal täielikus vaikuses. Salvestasin protsessi iga päev pildis ja videos ning esitlesin seda vormis, kus ei pea olema pühak, et elada vabalt ja pühas.

Silence as such is not foreign to anyone in words, but it often is in practice. It typically triggers anxiety and restlessness in people, often without realizing that the discomfort arises solely from within. Peace requires no money or external resources besides one's own presence and the time, which we always have everywhere. I want to help people find the way to themselves, so they can remain still, be in silence, and connect with the sacred, encountering the silence of their hearts.

As a practical part of my final project, I spent two months as secluded as possible, immersing myself in meditation and fasting for three weeks in complete silence. I documented the process daily in photos and videos, presenting it in a way that shows one doesn't need to be a saint to live freely and in the sacred.

KRISTEL.. IDA PÄRSIK

Dokumentaalne foto- ja videopäevik „Elus vaikus“

Documentary Photography and Video Diary “Living Silence”

Juhendaja / Supervisor: Andrus Kahn

Instagram: @kristel.ida

Lähtusin oma lõputöös vastupidi akadeemilisele ja etteaimatavalt struktureeritud formaadile eksperimentimisest ja kunsti loomisest kui protsessi nautimisest, keeldudes eeldusest püstitada konkreetne eesmärk kui lõplik ideaalne tulemus. Materjali valikul võtsin kasutusele mustvalge märglabori jäagid analoogfotograafias ehk testribad, kontaktkoopiad ja „eesmärkideta“ fotoprindid.

Kirjalikus osas keskendusin vastavateemalise kirjanduse ja oma kogemuse reflekteerimisele. Uurisin, kuidas eesmärkideta katsetamine möjub kunsti loomisele, õppides selle põhjal rohkem enda, loometöö ja -protsesside kohta.

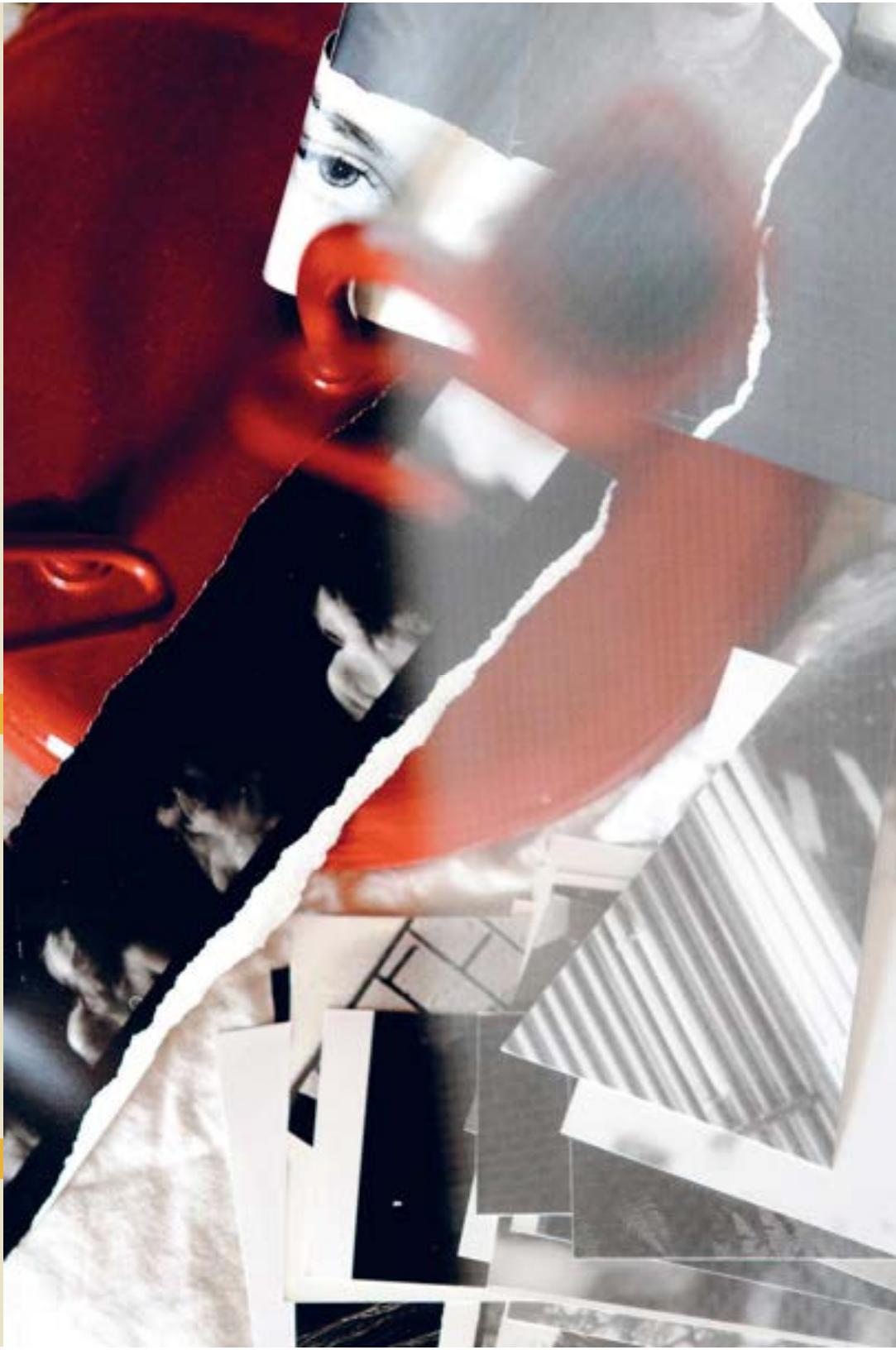
SILLE RIIN RAND

Protsessikriitiline loominguline avastusretk „Tuleb, mis tuleb“

Process-critical Creative Journey of Discovery “What Will Be, Will Be”

Juhendaja / Supervisor: Kaisa Eiche

Ma olen alati tohutult nautinud just süngemate fotode loomist, sest see on mulle andnud võimaluse väljendada seda, mida sõnastada ei ole suutnud. Nendel fotodel on alati olnud äärmiselt tähtsal kohal just varju kujutamine ning sellega võitlemine.

Mul oli suur soov oma tundeid veelgi tõhusamalt väljendada ning seetõttu otsustasin keskenduda lõputöö kirjalikus osas psühholoogilise varju ehk alateadvuse tumedama poole uurimisele, oma varjuga kohtumisele ning varju omamisele. Uued teadmised kehastusid minu lõputöö ümber praktilise osa vundamendina, kus püüdin fotodele dialoogi enda ja varju vahel, keskendudes varju pildistamisele.

I have always immensely enjoyed creating darker photos because it has given me the opportunity to express what I could not put in words. Depicting the shadow and fighting with it has always been extremely important in these photos.

I had a strong desire to express my feelings even more effectively, so I decided to focus on exploring the psychological shadow in the written part of my thesis, delving into the darker aspects of the subconscious, encountering my own shadow, and embracing it. The new knowledge materialized as the foundation of the practical part of my thesis, where I tried to photograph a dialogue between myself and the shadow, focusing on photographing the shadow.

JÜRGEN VAINOLA

Loominguline fotoseeria: Kohtumine oma Varjuga

Creative Photo Series: Meeting My Shadow

Juhendaja / Supervisor: Kalev Vapper

MAAL JA RESTAUREERIMINE

PAINTING AND RESTORATION

Erika Aasa

Mariana Lisette Lee Hirv

Hanna Kuusvere

Caroliina Luhamets

Ingmar Roomets

Ingrid Ojala

Diana Schmidt

Polina Richter

Geterly Sepp

Gertu Soosaar

Aleksandra Vlasova

Minu lõputööks on installatsioon „Vaata lähemalt!“. Tänapäeva kiirenevas tarbimisühiskonnas otsitakse kõiges meeblelahutust ja põnevust. Olles leidnud midagi huvitavat, küllastutakse sellest kiiresti ja tormatakse edasi uusi värskeid elamusid otsima. Kunstnikul on raske kõita publikut, sest kunst on kujunenud elamusmeelelahutuse osaks.

Installatsiooni loomisel otsisin lahendust, kuidas tekitada kunstipublikus põnevust, kutsudes samal ajal mõtlema inimlikkuse ja empaatia teemal. Installatsioonil on mitu kihti, mis annab vaatajale võimaluse sisekaemuseks, kus vaatajast saab vaadatav ja vaadatavast vaataja. Avaneda võib veel mitmeid mõttetasandeid, sest kõik sõltub vaatajast, kes näeb maailma läbi oma elukogemuse prisma.

ERIKA AASA

erika.aasa@gmail.com
www.erika-aasa.com

My final project is an installation titled "Do You Even See Me?". In today's rapidly accelerating consumer society, entertainment and excitement are sought in everything. Once something interesting is found, people quickly saturate themselves with it and rush to seek new fresh experiences. It is challenging for an artist to capture the audience's attention because art has become part of the entertainment experience.

When creating the installation, I was looking for a solution to excite the art audience while also inviting them to contemplate on humanity and empathy. The installation has multiple layers, providing viewers with an opportunity for introspection, where the viewer becomes the viewed and the viewed becomes the viewer. There could be several levels of thought to unfold, as it all depends on the viewer who sees the world through the prism of their life experiences.

Installatsioon „Vaata lähemalt!“

Installation "Do You Even See Me?"

Juhendaja / Supervisor: Kaspar Tamsalu

Minu lõputöö on Tartu Ülikooli kunstimuuseumi kogudest pärit Karl Eduard von Lipharti vanagraafika kollektsooni kuuluva nelja graafikakarbi konserveerimine. Karbid on segamaterjalist: puit, paber, tekstiil, nahk ja metall.

Kirjalikus osas tutvustan objektide ajalugu, materjalide omadusi ja vananemisest tingitud muutusi ning selgitan, millest lähtuda segamaterjalist objektide konserveerimisel.

My thesis involves the conservation of solander boxes from the graphic art collection of Karl Eduard von Liphart, housed in the University of Tartu Art Museum. These boxes are made of mixed materials: wood, paper, textile, leather and metal.

In the written part, I introduce the history of the objects, the properties of the materials used, and the changes resulting from aging. I explain what to consider in the conservation of objects made from mixed materials.

**Karl Eduard von Lipharti graafikakarpide konserveerimine
The Conservation of Karl Eduard von Liphart's Solander Boxes**
Juhendaja / Supervisor: Jolana Laidma

MARIANA LISETTE LEE HIRV

mariana.ll.hirv@gmail.com

HANNA KUUSVERE

Minu lõputöö keskendub lõuendikadude parandamisel kasutatavatele liimidele Eestis. Teema uurimiseks tegin maali konserveerimise asutustele hulgas küsitluse. Korraldasin ka tõmbekatse, et hinnata nelja kõige enam kasutava liimi tugevust ja sobivust lõuendikahjustuste parandamiseks.

Töö eesmärk on anda ülevaade sellest, milliseid liime kasutatakse lõuendikahjustuste parandamisel, samuti nende omadustest ja tõhususest.

Loodan, et minu uurimus aitab kaasa paremate ja tõhusamate meetodite väljatöötamisele maalikonserveerimise valdkonnas ning pakub väärtslikku teavet nii õpilastele kui ka praktikutele.

My thesis focuses on the adhesives used in repairing canvas damage in Estonia. I conducted a survey among conservation institutions specializing in painting conservation, to investigate this topic. I also conducted a peel strength test to assess the strength and suitability of the four most commonly used adhesives for repairing canvas damage. The aim of the thesis is to provide an overview of the adhesives used in canvas damage repair, as well as their properties and effectiveness.

I hope that my research contributes to the development of better and more efficient methods in the field of painting conservation and provides valuable information for both students and practitioners.

**Lõuendikadude parandamisel
kasutatakavad liimid Eestis**

**Adhesives Used in Repairing
Canvas Damage in Estonia**

Juhendaja / Supervisor: Kurmo
Konsa

CAROLIINA LUHAMETS

Läbi

Through

Juhendajad / Supervisors: Indrek Aavik, Pille Johanson

Minu lõputöö on läbilöige neljast aastast Pallases – enesearengu kaardistamisest teoste visuaalse tõlgendamiseni. Jutustan läbipaistavalta ja ausalt, kuidas end ja oma tundeid nende nelja aasta kaupa defineerin.

Kunst on minu jaoks alati olnud midagi isiklikku, seega on mul kombeks olnud analüüsida kõike, mis toimub minu ümber ja sees. Panen kirja selle aja oma elus, et mõista nüüdseks tekkinud tervikut. Ühelt poolt melanholne ja nostalgiline ning teisalt analüüsiv ja seoseid otsiv lõputöö on minu enese jaoks hea tagasipilk peagi lõppevale stuudiumile ja annab loodetavasti mõtteainet nendele, kes seda edaspidi loevad.

My final project is an overview of my four years at Pallas – from tracing self-development to the visual interpretation of artworks. I narrate transparently and honestly how I define myself and my feelings over these four years.

Art has always been something personal to me, so I have a habit of analysing everything that happens around me and within me. I document this period in my life to understand the whole that has emerged by now. On one hand, my thesis is melancholic and nostalgic, and on the other hand, it is analytical and seeks connections. For myself, it serves as a good retrospective of the soon-to-end studies and hopefully provides food for thought for those who read it in the future.

caroliina.luhamets@gmail.com

www.caroliinalu.com

Kujutasin oma töös ema igavest lootust kui võrdkujundit tingimusteta armastusele. Praktilise tööna valminud kolme maali kandev idee on kuivanud õunapuu, mille õide puhkemist ootab puu juures ema aimatav vari.

Essee vormis kirjutatud töös kasutasin oma ema lapse- ja noorpõlvemälestusi ning tema kodutalu õunapuu lugu. Mõtestasin lahti ka õunapuu kui olulise sümboli tähenduse folklooris.

Iga maal on mõodus 175 cm x 75 cm ning teostatud akrüül- ja õlivärvidega.

In my work, I depicted the mother's eternal hope as a metaphor for unconditional love. The central theme of three paintings created as part of the practical work is a withered apple tree, with the mother's faint shadow beside it waiting for it to blossom.

In my thesis written in an essay format, I used my mother's childhood and youth memories, as well as the story of the apple tree at her childhood home. I also elaborated on the significance of the apple tree as an important symbol in folklore.

Each painting measures 175 cm x 75 cm and is executed using acrylic and oil paints.

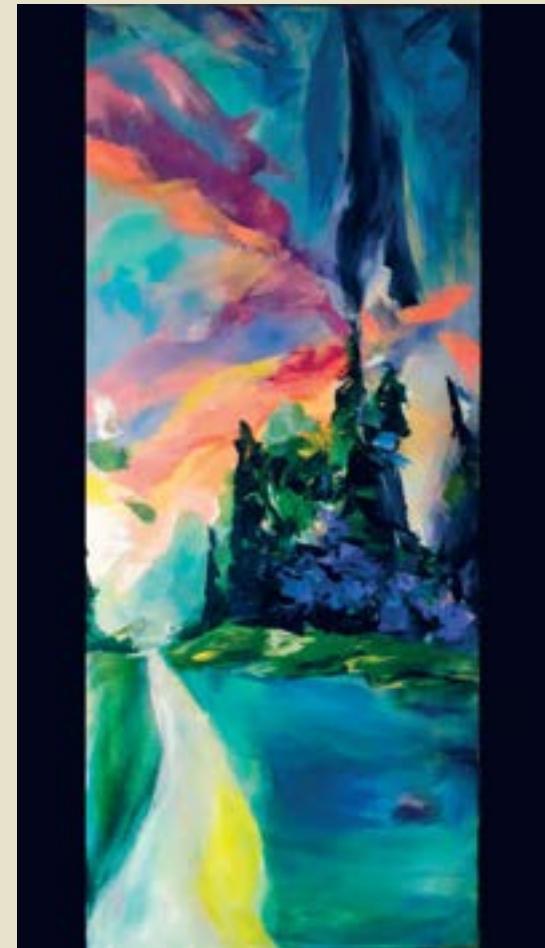
INGRID OJALA

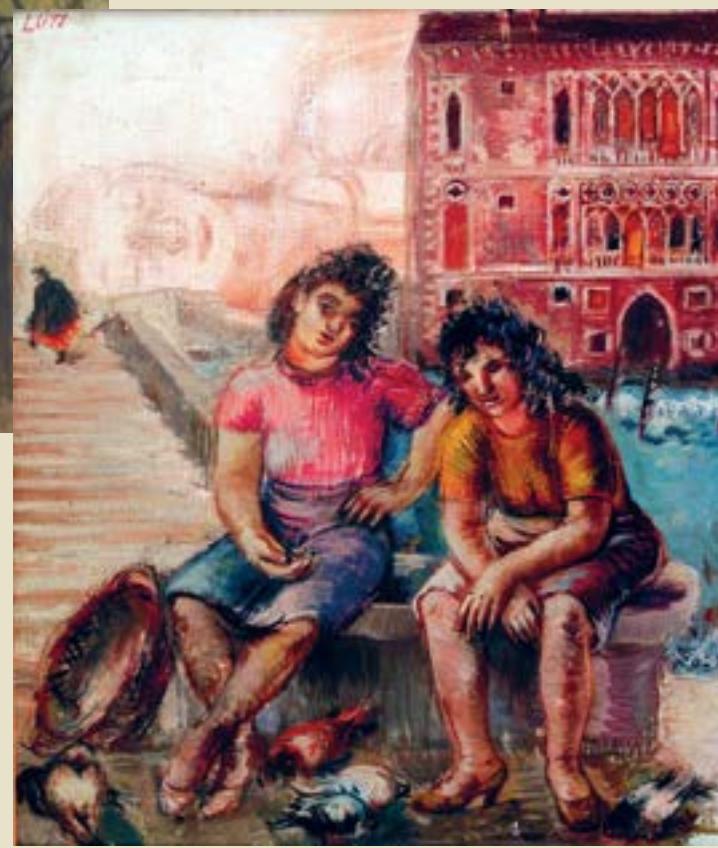
Maaliseeria „Ema”

Painting Series “Mother”

Juhendaja / Supervisor: Veiko Klemmer

Konserveerimise maailmas on pigmentide dekoloreerumise protsessi mõistmine väga tähtis. Teemasse süvenedes kasutasin lõputöös näidisjuhtumina Elmar Kitse ja Karin Lutsu teoseid, kus kunstilise teekonna tehnilise poole mõistmine loob tausta, selgitades nii ajaloolist konteksti kui ka kunstnikue teadlikkust pigmendi dekoloreerumise vallas.

Uurides pigmendi muutuste tuvastamise meetodeid, ennetamise strateegiaid ning säilitamise võimalikke lähenemisi viise ning lisades juurde ajaloolise konteksti, saab mõista maalide säilitamise keerukust aja ja keskkonnategurite väljakutsete keskel.

Understanding the process of pigment discoloration is crucial in the world of conservation. Exploring this topic, I used Elmar Kits' and Karin Luts' works as case studies in my thesis. Understanding the technical aspect of their artistic journey provides background, explaining both the historical context and the artists' awareness of pigment discoloration.

By researching methods for detecting pigment changes, prevention strategies, and possible approaches to preservation, and adding historical context, one can understand the complexity of preserving paintings amid the challenges posed by time and environmental factors.

POLINA RICHTER

Maalipigmentide dekoloreerumine Elmar Kitse ja Karin Lutsu näitel

Degradation of Colour Pigments on the Example of Elmar Kits and Karin Luts

Juhendajad / Supervisors: Nele Ambos, Kurmo Konsa

Esitasin lõputöös mitmeid küsimusi tänapäeva mehe minapildi kohta. Uurisin mehelikkusega seonduvat erinevate arenguetappide ja ühiskonna mõjutuste kaudu. Minu eesmärk oli mõtestada küpsesse mehelikkusesse kasvamist, mille käigus andsin selge ülevaate takistustest, mis sellel teel ette tulevad. Kirjalikus osas käsitlesin isa ja ema rolle eeskujuna, sisemise lapse teemat, seksuaalsust ja psühholoogilist varjutööd. Positsioneerisin teadliku mehe väärtsusi ja missiooni ühiskonnas.

Lõputöö teema oli minu jaoks aktuaalne nii mehe vaimse kui ka füüsilise tervise seisukohast. Praktilise osa tulemusena valmis 200 x 150 cm suurune abstraktne maal ja tööprosessi dokumentatsioon.

Teadlik mehelikkus

Conscious Masculinity

Juhendajad / Supervisors: Jüri Ojaver, Margus Punab

INGMAR ROOMETS

www.ingmarroomets.com

Instagram: @ingmar.roomets

inks1001@gmail.com

In my thesis, I posed several questions about the contemporary man's self-image. I explored masculinity through different developmental stages and societal influences. My aim was to conceptualize the journey to mature masculinity, providing a clear overview of the obstacles encountered along the way. In the written part, I addressed the roles of father and mother as role models, the inner child concept, sexuality, and psychological shadow work. I also positioned the values and mission of the conscious man in society.

This topic was personally relevant to me from both the mental and physical health perspectives of men. For the practical part, I created a 200 x 150 cm abstract painting along with documentation of the work process.

Uurisin oma lõputöös „Kassi mitu palet“ kassi kui sümboli mitmekülgset tähindust ning selle looma rolli inimkonna ajaloos. Teoreetilise osa esimeses pooles vaatlesin mitmeid müütiliste kasside näiteid eri kultuuridest ja teises osas tänapäevast kassi internetikultuuri sümbolina.

Praktilise töö raames lõin viiest maalist koosneva seeria, kus igal lõuendil oleval kassil on oma unikaalne tähdus. Kuigi kasside kujutised maalidel on väljamõeldud, on nad välimuselt sarnased minu reaalsete lemmikloomadega, kes inspireerisid mind selle töö tegemisel. Seega andis lõputöö võimaluse ühendada armastus loomade vastu sooviga viia vaataja reisile kassimaailma, mis on täis erilaadseid kontseptsioone.

In my final project titled "The Many Faces of a Cat," I explored the multifaceted symbolism of the cat and its role in human history. In the first half of the theoretical part, I examined numerous examples of mythical cats from different cultures, while in the second part, I focused on the contemporary cat as a symbol of internet culture.

As part of the practical work, I created a series consisting of five paintings, each featuring a cat with its unique significance. Although the cat images in the paintings are fictional, they bear a resemblance to my real-life pets, who inspired me in creating this work. Thus, the final project provided an opportunity to combine my love for animals with a desire to take the viewer on a journey into the world of cats, filled with diverse concepts.

Maaliseeria „Kassi mitu palet“

Painting Series "The Many Faces of a Cat"

Juhendaja / Supervisor: Katrin Leement

DIANA SCHMIDT

Kõrgema Kunstikooli Pallas Lev Tolstoi 4 maja keldrikorpusel ja Eha tänaval müüril olevad maalingud on aja jooksul kaotanud oma algse hiilguse. Keldrist immitsev niiskus on põhjustanud soolade ladestumise ning maaling lausa pudeneb seina küljest. Müüril olevad teosed on suures osas keskkonna mõjudele vastu pidanud, kuid inimtegevuse tagajärvel lagunenud aasta jooksul kiiremini kui eelneva kümnendi välitel.

Lõputöö eesmärk oli dokumenteerida ning restaureerida maalingud vastavalt objekti iseärasusele. Tegemist oli hoolika protsessiga säilitada need ainulaadsed maalingud, mis on jäädvustus kooli ajaloost ja kunstipärandist.

Over time, the murals on the basement floor of the Lev Tolstoi 4 building of Pallas UAS and on the wall of Eha Street have lost their original splendour. Moisture seeping from the basement has caused salt deposits, and the murals are peeling off the wall. The artworks on the Eha Street wall have largely withstood environmental influences, but due to human activity, they have deteriorated faster over the past year than in the previous decade.

The goal of my project was to document and restore the murals according to the characteristics of the object. The work process was careful and dedicated, with the goal of preserving these unique murals, which are an important part of the school's history and artistic heritage.

geterlysepp@gmail.com

GETERLY SEPP

Freskode restaureerimine Valentin Vaheri juhendatud tööde näitel

**The Restoration of Frescoes by the Example of Works Supervised
by Valentin Vaher**

Juhendaja / Supervisor: Heli Tuksam

Klaas kui materjal on saatnud inimesi sajandeid nii tarbe- kui kujutavas kunstis. Kõige tuntumateks teosteks on vitraažid ja neid illustreerivad figuraalsed maalingud. Klaasimaalingul puudub üheselt mõistetav definitsioon. Eestikeelsetes allikates kasutatakse seda terminit kui alternatiivset viisi vihjata vitraažile ja vitraažimaalingutele.

Lõputöös keskendusin külmtihnikas valmistatud klaasimaalingutele, andsin ülevaate tehnika ajaloost ja Eestist leiduvatest objektidest fookusega Ilmar Malini teostel.

Lõputöö eesmärk oli pöörata tähelepanu käsitletavas tehnikas valminud teosteile, värtustada neid kui habrast ja kergesti kaduvat kunsti ning käsitleda klaasi restaureerimist just tagasipööratavuse võtmes.

GERTU SOOSAAR

Glass as a material has accompanied people for centuries in both applied and visual arts. The most famous works are stained glass windows, adorned with figurative paintings. There is no universally understood definition for glass painting. In Estonian sources, this term is used as an alternative way to refer to stained glass and stained glass paintings.

In my thesis, I focused on glass paintings made using the cold technique, providing an overview of the history of the technique and objects found in Estonia, with an emphasis on the works of Ilmar Malin.

The aim of the thesis was to draw attention to the works created in the cold technique, to value them as fragile and easily perishable art, and to address glass restoration particularly in terms of reversibility.

**Külmtihnikas klaasimaalingute väärthus,
tähtsus ja restaureerimine Ilmar Malini teoste
näitel**

**The Value, Importance, and Restoration of
Cold Technique Paintings on Glass by the
Example of Ilmar Malin's Works**

Juhendaja / Supervisor: Mare Saare

gertusoosaar@gmail.com

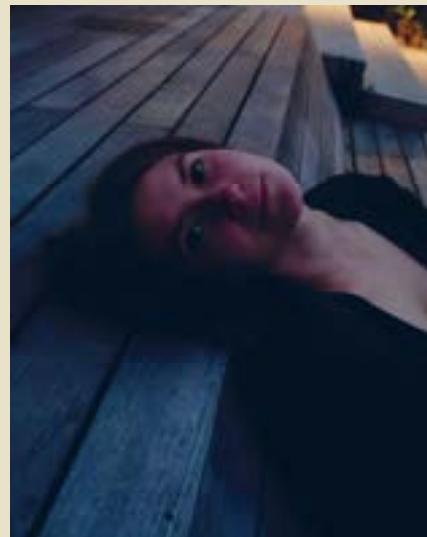

Minu lõputöö käsitles isiklikest kogemustest inspireeritud unenägude visualiseerimist. Juba aastaid olin oma unenägusid märkmikusse kirja pannud ja neid analüüsitud. See on olnud minu jaoks põnev kogemus, aidates mul töödelda emotsioone, mõista sügavaid soove ja hirme ning leida loomingulist inspiratsiooni.

Unenägude visualiseerimine avab ukse erilaadsele kunstilisele väljendusele, pakkudes loominguliseks tööks unikaalset materjali. See protsess võib aidata paremini mõista oma emotsioone ja sisemaailma ning arendada kujutlusvõimet ja loovust.

Minu lõputöö praktiline osa koosneb kolmest maalist, millel rahulikult magava inimese kuju on vastandatud unenägude surrealistlikule maailmale.

My thesis focused on the visualization of dreams inspired by personal experiences. For years, I had been writing down my dreams in a notebook and analysing them. It has been an exciting journey for me, helping me process emotions, understand deep desires and fears, and find creative inspiration.

Visualizing dreams opens the door to a unique form of artistic expression, offering unique material for creative work. This process can help better understand one's emotions and inner world and develop imagination and creativity.

The practical part of my final project consists of three paintings, where the peaceful figure of a sleeping person is juxtaposed with the surreal world of dreams.

ALEKSANDRA VLASOVA

Unenägude visualiseerimine

Visualisation of Dreams

Juhendaja / Supervisor: Margus Meinart

MEEDIA- JA REKLAAMIDISAIN

MEDIA AND ADVERTISEMENT DESIGN

Alicia Jemets

Markus Kliss

Stiina-Liis Koddanipork

Helena Kont

Marie Emili Kristov

Keitlyn Kruus

Helen Cornelia Kuklane

Erika Lille

Ellu-Marie Meos

Mariia Metusalo

Romy Nõulik

Andreas Poom

Anna-Liisa Sääsk

Eva Voog

Helen Marie Välja

ALICIA JEMETS

„Knopka dogtriin“.
Fiktsionaalse karakteri loome illustratsioonis
“Knopka’s Doctrine”.
Creating a Fictional Character for Illustrations

Juhendajad / Supervisors: Lauri Rahusoo, Vallo Nuust

„Knopka dogtriin“ on seitsmest illustratsioonist koosnev sari, mis põhineb autori loodud fiktsioonil. Töö eesmärk oli kujundada tegelane Knopka – koer, kes on suuteline tegutsema inimesele omasel moel. „Knopka dogtriin“ tuleneb peategelase nimest ning sõnadest „doktriin“ ja „dog“ (ee koer).

Fiktsiooni ja karakteriloome põhjalikule uurimisele järgnes taustaloo kirjutamine, karakteri kujundamine, illustratsioonide loomine ning protsessi käigus tehtud valikute lahtimõtestamine. Lõppesmäär oli luua illustratsioonid, mis jutustaksid uurimistulemuste põhjal loodud karakteri taustalugu.

“Knopka’s Doctrine” is a series consisting of seven illustrations based on fiction created by the author. The aim of the work was to create the character Knopka – a dog capable of acting in a human-like manner. “Knopka’s Doctrine” derives from the protagonist’s name and the words “doctrine” and “dog.”

In-depth research into fiction and character development was followed by writing a background story, designing the character, creating illustrations, and analysing the choices made during the process. The goal was to create illustrations that would tell the background story of the character created based on the research findings.

Kivi baar on Tartus asuv alternatiivse elektroonilise muusika ja põrandaaluse kunsti kohtumispaiak. Löputöö raames lõin veeblehe, mille abil on külastajal lihtne tutvuda joogimenüüga, olnud ja tulevaste üritustega ning ostu Kivi baari meeneid. Andsin ülevaate kasutaja-kogemuse ja kasutajaliidese disainist, aatomipõhisest disainiprintsiibist, *mobile first*-disainist ning disainerist kui arendajast. Tutvustasin erinevate veeblehtede loojaid (*site builders*) ning uurisin, kui raske või kerge on neid kasutada disaineril, kes ei ole koodi kirjutamisega tuttav. Töö praktilises osas andsin ülevaate projekti eeltööst kuni veeblehe ehitamise ja avalikustamiseni Webflow' keskkonnas.

Instagram: @markuskliiss

Kivi baari veeblehe disain

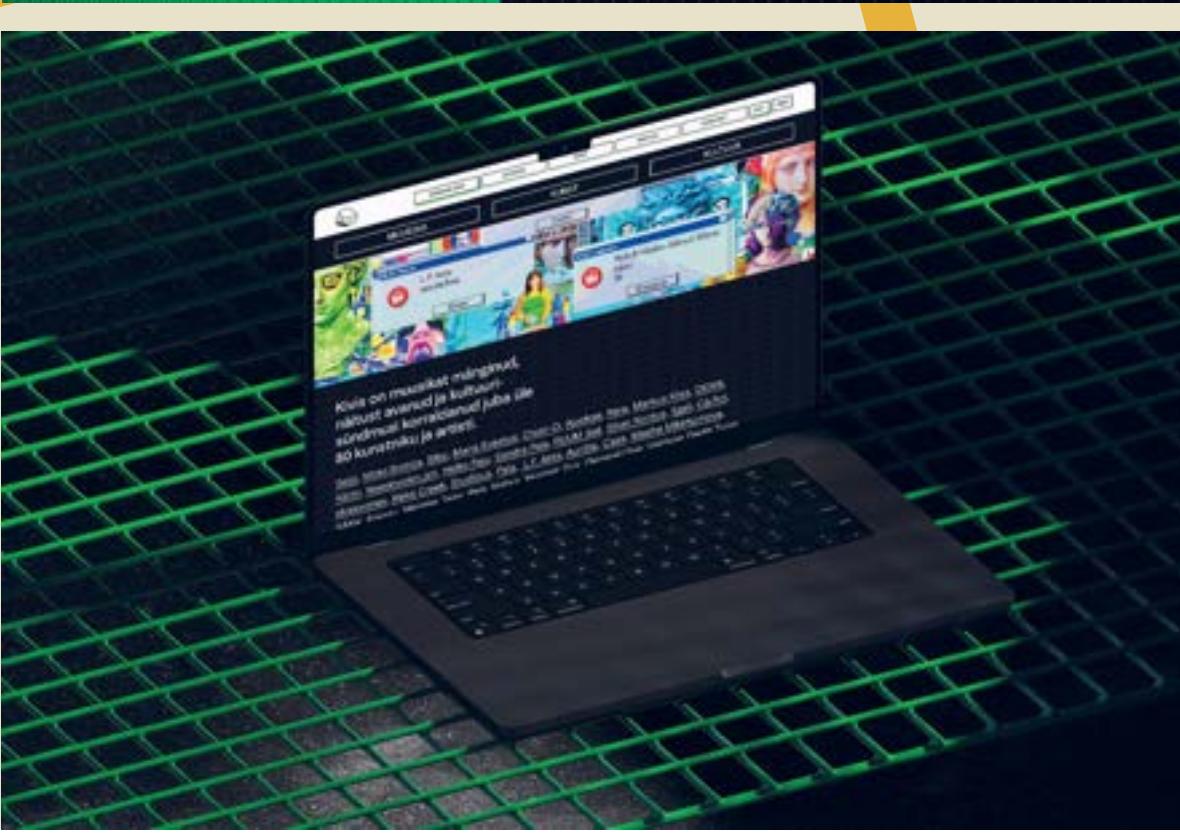
Kivi Bar's Webpage Design

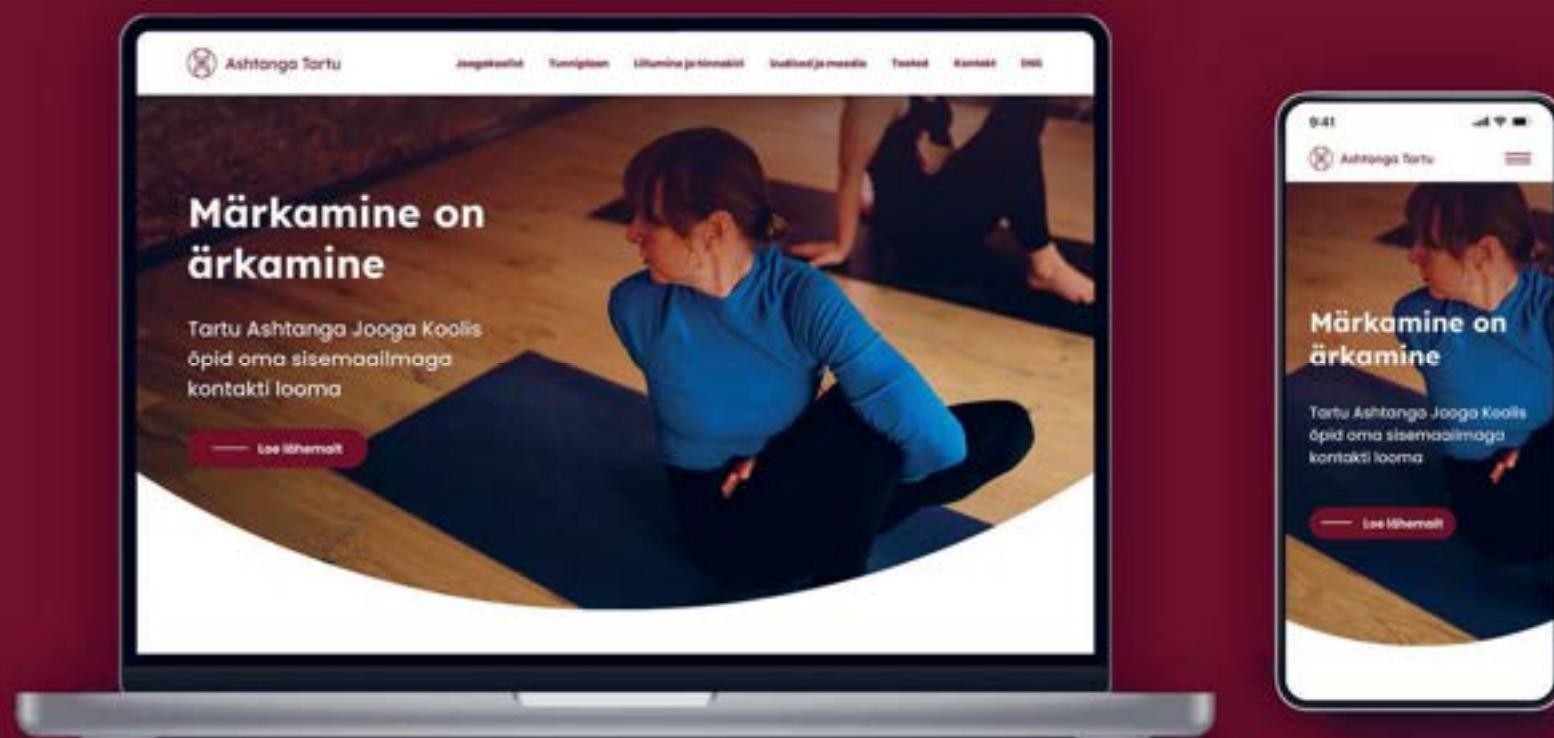
Juhendajad / Supervisors: Jaanus Eensalu, Liis Todesk

Kivi Bar is a meeting place for alternative electronic music and underground art in Tartu. As part of my thesis, I created a website that makes it easy for visitors to explore the drink menu, past and upcoming events, and purchase Kivi Bar merchandise. I provided an overview of user experience and user interface design, atomic design principles, mobile-first design, and the role of the designer as a developer. I introduced various website builders and investigated how difficult or easy they are for a designer who is not familiar with coding.

In the practical part of the thesis, I provided an overview of the project from pre-work to webpage construction and publication in the Webflow environment.

MARKUS KLASS

Lõputöö raames valmis veeblehe kujundus Tartu Ashtanga Jooga Koolile, mille disainimisel lähtusin kasutaja-mugavuse printsiipidest ning joogakooli olemasolevast graafilisest keelest.

Uuel veeblehel on kaks eesmärki: parandada lehe kasutajamugavust ning tõsta teadlikkust ashtanga joogast, äratades sel moel rohkemates inimestes huvi konkreetse joogapraktika vastu. Eelmainitu saavutamiseks pidin kogu disainiprotsessile lähenema süsteatiliselt: selgitama välja nii joogakooli kui ka olemasolevate õpilaste vajadused, viima läbi kasutajauringuid ja -teste ning lõpuks looma kasutajasõbraliku veeblehe, mis vastaks potentsiaalsete huviliste ootustele.

As part of my thesis, I developed a website for the Tartu Ashtanga Yoga School, focusing on user-friendliness and adhering to the school's existing graphic identity.

The new website has two main objectives: to increase awareness of Ashtanga yoga, thereby generating more interest in this specific yoga practice among people, and to improve the overall user experience of the site. To achieve these goals, I approached the entire design process systematically: identifying the needs of both the yoga school and existing students, conducting user research and tests, and finally creating a user-friendly website that meets the expectations of potential enthusiasts.

Tartu Ashtanga Jooga Kooli veeblehe loomine
Website Design for Tartu Ashtanga Yoga School
Juhendajad / Supervisors: Jaanus Eensalu, Liis Todesk

STIINA-LIIS KODDANIPORK

Lõputööks tegin nukuanimatsiooni, mis on inspireeritud *amigurumi*'st – jaapanipärasest väikeste loomade heegeldamistehnikast. Lõputöö fookus oli lastefilmi žanril, eesmärgiga luua lastesõbralik ning laste jaoks atraktiivne nukufilm.

Töö teoreetiline osa käsitleb lastefilmi määratlemist ning annab ülevaate lühiuurimusest koolieelikute nukufilmeelistuste kohta.

Minu soov on tuletada vaatajatele animatsiooniga meede, et me oleme oma lähedaste jaoks asendamatud ja armsad. Meie ühised mälestused ja läbielatud emotsioid seovad meid üksteisega: mina olen sinu, sina oled minu. Sellest ka animatsiooni pealkiri „Sinu-minu“.

HELENA KONT

Laste nukufilm „Sinu-minu“

Children's Puppet Animation “Yours & Mine”

Juhendajad / Supervisors: Timo Kähara, Svetlana Bogomolova

Instagram: @_statrix_

As my final project, I created a puppet animation inspired by amigurumi – a Japanese technique of crocheting small animals. I focused on the genre of children's film, with the aim of creating a child-friendly and attractive puppet film.

The theoretical part of the work defines children's film and provides an overview of a short study on preschoolers' preferences for puppet films.

With this animation, I want to remind viewers that we are irreplaceable and dear to our loved ones. Our shared memories and experienced emotions connect us to each other: I am yours; you are mine. Hence, the title of the animation "Yours & Mine".

Lõputöö eesmärk oli luua muusikavideo Eesti funk-ansamblile Funcle loole „Happy Together“. Muusikavideo koosneb nii animeeritud kui ka filmitud materjalist. Animeerimiseks kasutasin rotoskoopimise tehnikat. Video süzee on funk-muusikale omaselt lõbus ja isegi natuke absurdne – ansamblile solisti peegelpilt tõmbab ta fantasiamaailma, et näidata, kuidas värtustada koosolemist ja aja mahavõtmist.

Kirjalikus osas andsin ülevaate rotoskoopimise ajaloost ning uurisin selle tehnika piire ja võimalusi.

The aim of my thesis was to create a music video for the Estonian funk band Funcle's song "Happy Together". The music video consists of both animated and filmed material. For animation, I used the rotoscoping technique. The plot of the video is typically fun and even a bit absurd, fitting the funk music style – the reflection of the band's lead singer pulls him into a fantasy world to illustrate the importance of togetherness and taking time off.

In the written part, I provided an overview of the history of rotoscoping and explored the limits and possibilities of this technique.

MARIE EMILI KRISTOV

Muusikavideo ansamblile „Funcle“

Music Video for the Band “Funcle”

Juhendajad / Supervisors: Svetlana Bogomolova, Roland Seer

marieemili.kristov@gmail.com

KEITLYN KRUUS

Instagram: @nyltiek

Kõrgemas Kunstikoolis Pallas õppides olen leidnud kaks kirge – animatsiooni ja trükkunsti. Otsustasin need lõputöös ühendada, et illustreerida oma seisukohta tsüklis kinni olemisest. Selleks valmis linoollõike tehnikas ringanimatsioon „Tsükkeli“, kus iga kaader on käsitsi lõigatud ja kahe värviga trükitud tömmis.

Töö teoreetilises osas andsin ülevaate illustratsionist ja animatsionist ning uurisin animeeritud illustratsiooni. Praktilises osas kirjeldasin illustratsiooni loomise ja animeerimise protsessi.

Lõputööde näitusel esitlesin kõrvuti tömmiseid ja valminud animatsiooni, et illustreerida tsüklis olemise kontseptsiooni ja anda aimu käsitsi kaaderhaaval loodud animatsionide töömahust.

While studying at Pallas, I have discovered two passions – animation and printmaking. I decided to combine them in my final project to illustrate my perspective on being stuck in a cycle. To illustrate this, I created a linocut animation titled "Cycle," where each frame is hand-carved and printed in two colours.

In the theoretical part of my work, I provided an overview of illustration and animation and explored the concept of animated illustration. In the practical part, I described the process of creating the illustration and animation.

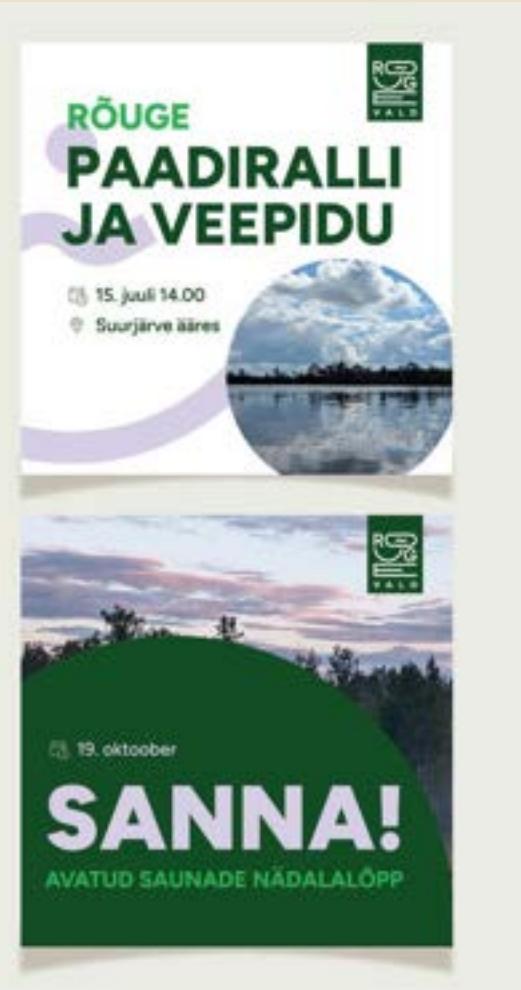
At the exhibition, I presented prints alongside the completed animation to illustrate the concept of being stuck in a cycle and to give an idea of the labour-intensive process of creating handcrafted frame-by-frame animations.

**Linoollõike tehnikas
ringanimatsioon „Tsükkel”**

**Looping Linocut Animation
“Cycle”**

Juhendajad / Supervisors:
Vahram Muradyan, Svetlana
Bogomolova

www.hckdisain.com

HELEN CORNELIA

Visuaalse identiteedi loomine Rõuge vallale

Creating a Visual Identity for Rõuge Municipality

Juhendajad / Supervisors: Marko Kekišev,
Mart Anderson

Võru maakonnas asuv Rõuge vald moodustus oma praegusel kujul haldusreformiga 2017. aastal, kui ühendati Mõniste, Varstu, Haanja, Misso ja Rõuge vald. Pärast ühinemist kerkis esile küsimus ühendvalla digitaalsest identiteedist.

Lõputöö esimeses osas uurisin ühinenud valdade sümboolika tekkelugu ning koostasin ülevaate Rõuge valla praegusest visuaalist ja selle nõrkadest külgedest. Töö praktilises osas tegin Rõuge vallale stiiliraamatu, mis ühendab endised vallad ühtseks ning võimaldab Rõuge'i paremini turundada. Koos stiiliraamatuga kujundasin ka erinevad mallid, mille toel on disaini- ja kujunduspõhi-mõtteid mugav rakendada.

Rõuge Municipality is located in Võru County. It acquired its current form in 2017 when the municipalities of Mõniste, Varstu, Haanja, Misso, and Rõuge were merged as part of an administrative reform. After the merger, the question of the digital identity of the joint municipality arose.

In the first part of my thesis, I studied the history of the symbolism of the merged municipalities. In addition, I compiled an overview of the current visual identity of Rõuge municipality and its weaknesses. In the practical part of the work, I created a style guide for Rõuge that unites the former municipalities and allows better marketing of Rõuge. Along with the style guide, I also designed various templates that make it easy to implement the design and layout principles.

KUKLANE

Lõputöö raames tegin veebilehe prototüübi Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Sangaste Püha Andrease kogudusele.

Lõputöö eesmärk oli väljendada ja isikupärastada koguduse kodulehte ning täiendada sellega koguduse visuaalset identiteeti. Veeblehest saab esmane koht, kuhu kogukonna liikmed uudiste ja ürituste kohta info saamiseks pöörduma hakkavad.

Kodulehe prototüüp valmis tänapäeval kasutusel olevalt veebidisaini põhimõtete järgi, on sobilik erinevates kasutajatele ning soodustab ka uute ja nooremate liikmete veebilehe külastamist.

ERIKA LILLE

www.erikalille.com

erika.lille@mail.com

**Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Sangaste
Püha Andrease koguduse veebilehe kujundus**

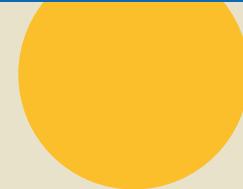
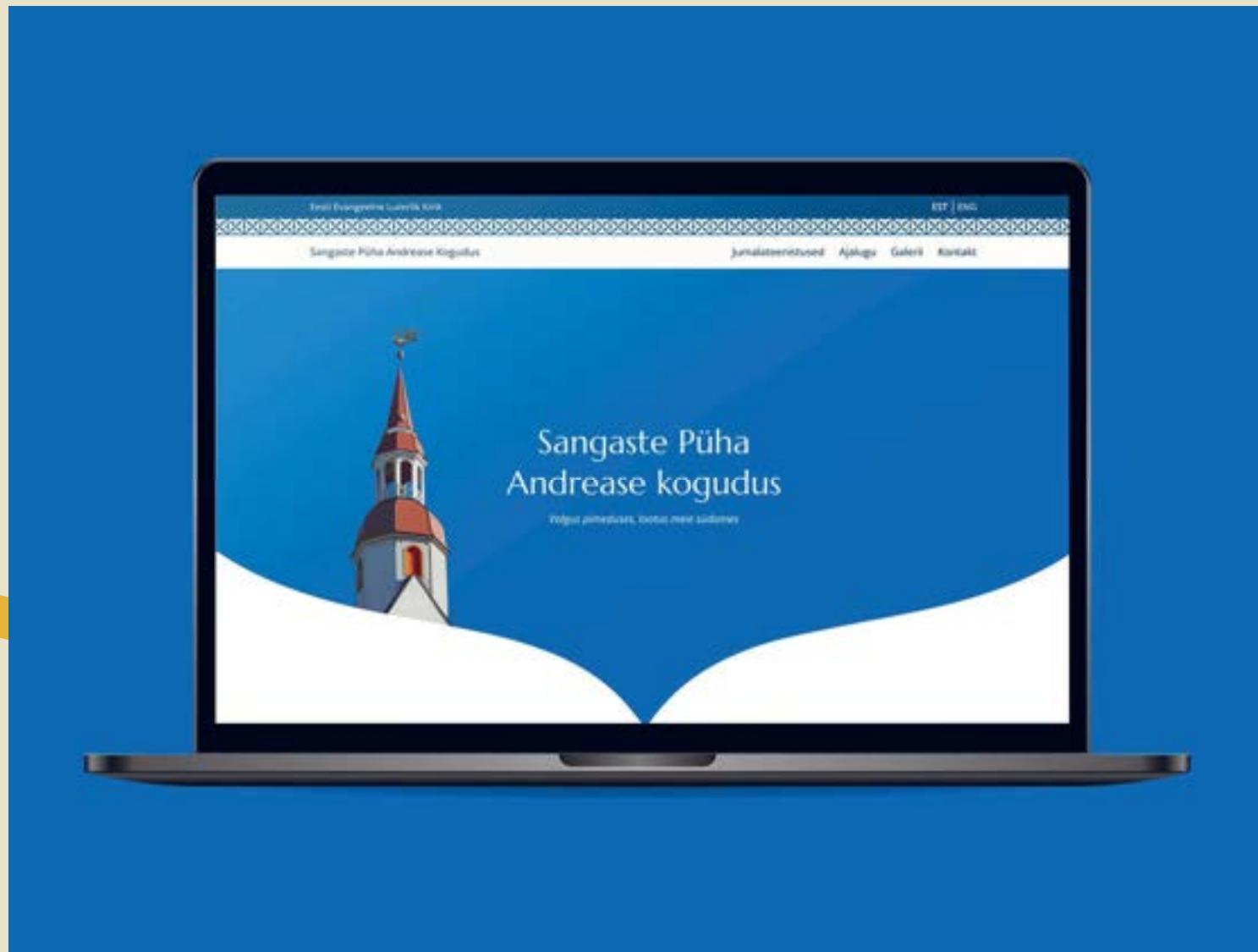
**Website design for the Estonian Evangelical Lutheran
Church St. Andrew's Congregation of Sangaste**

Juhendajad / Supervisors: Jaanus Eensalu, Laura Eiche

As part of my final project, I created a website prototype for the Sangaste St. Andrew's Congregation of the Estonian Evangelical Lutheran Church.

The aim of the thesis was to refresh and personalize the congregation's website and enrich its visual identity. The website will serve as the primary platform where community members will turn to for information about news and events.

The prototype of the website was developed according to modern web design principles, catering to users of different ages, and encouraging visits from new and younger members.

Videoessee „Tänapäeva sotsiaalmeedia sõltuvusring”

Video essay “Today's Social Media Addiction Circle”

Juhendaja / Supervisor: Raivo Kelomees

21. sajandil, mil domineerib digitaalne meedia, on video kaudu jutuvestmisest saanud suur osa meebleahutusmaailmast. Üheks populaarseks viisiks on videoesseed, mille ülesehitus hõlmab endas kahe erineva suhtlusvormi ühendamist, milleks on video ja essee.

Videoessee eesmärk on toimida kui kriitika vorm, mis kutsub vaatajaskonda ühinema põnevalt õpetlikul viisil, et tuua välja ühiskonna murekohad ning suunata inimesi kaasa mötlema ja arvamust avaldama. Lõputöö kirjalik osa keskendus videoessee olemusele, ajaloole ja selle loomisele.

Lõputöö praktilise osana valmis videoessee, mis käsitleb sotsiaalmeedia sõltuvust nüüdisaja ühiskonnas. Selle probleemi illustreerimiseks kasutasin 1998. aasta filmi „The Truman Show“.

In the 21st century, with digital media dominating, storytelling through video has become a significant part of the entertainment world. One popular format is the video essay, which combines two different forms of communication: video and essay.

The aim of a video essay is to serve as a form of critique, that invites the audience to join in an excitingly educational way to highlight societal concerns and direct people to think along and express their opinions. The written part of my work focused on the nature, history, and creation of the video essay.

As practical work, I produced a video essay, addressing the issue of social media addiction in contemporary society. To illustrate this problem, I used the 1998 film "The Truman Show".

ELLU-MARIE MEOS

ellumarie.meos@gmail.com

Minu lõputöö uuris seost tüpograafia, poliitika ja digitaalse disaini vahel. Eesmärk oli luua haarav veebiportfoolio, et tutvustada Metusala fonti ja süveneda selle kontseptsiooni. Font loodi eksperimentina, et väljenda poliitilist protesti impeeriumiidee vastu ning uurida visuaalseid viise selle väljendamiseks.

My work explored the connection between typography, politics, and digital design. The aim was to create an engaging web portfolio to showcase the Metusala font and delve into its concept. The font was created as an experiment to express political protest against the idea of empire and to explore visual ways of communicating it.

mtusalo.m@gmail.com

MARIIA

METUSALO

Metusala font – kontseptuaalne veebiportfoolio

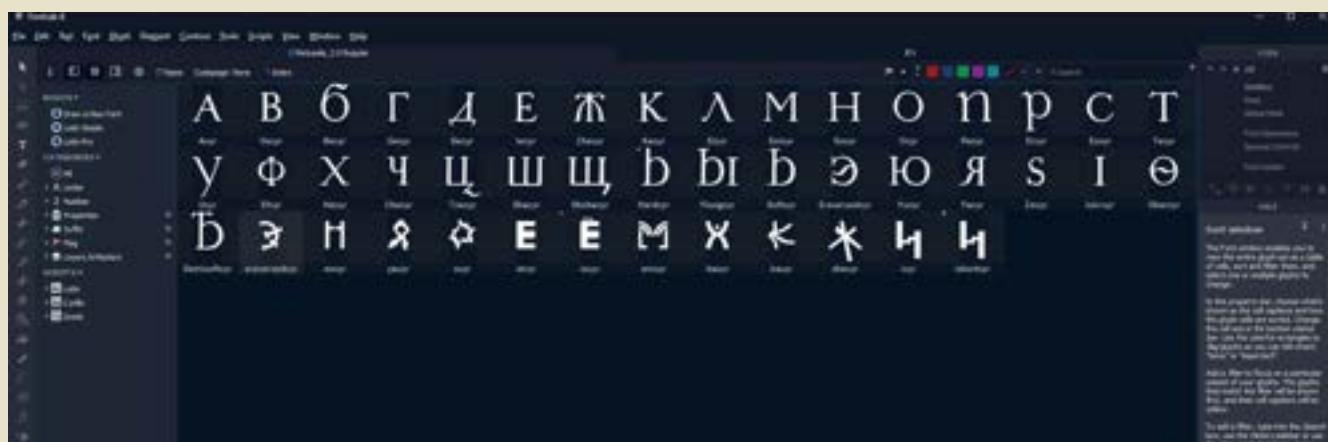
Metusala Font – Conceptual Web Portfolio

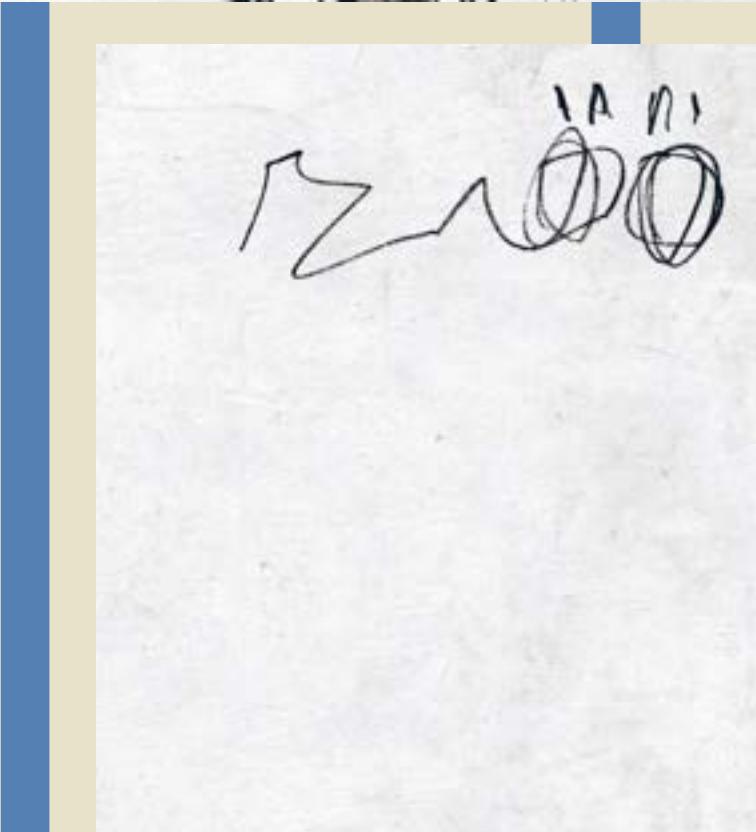
Juhendajad / Supervisors: Liis Todesk, Deniss Jeršov

Metusala font – kontseptuaalne veebiportfoolio

Veebi inspiratsioon
war.artmiltonian.com

Metusala font –
conceptual web portfolio.

Lõputöö raames valmis kunstnikuraamat „Öö“, mis on kokku pandud eri formaatidest, elementidest ja materjalidest. Eesmärk oli luua lugejale kogemiseks huvitav, visuaalne ja interaktiivne lugu, kus suur rõhk on illustatsioonidel, mis on loodud digitaalselt ning skaneeritud analoogseid materjale kasutades. Eksperimentaalse kunstnikuraamatu loomisel avastasin mitmel moel ka enda loomingulist vabadust.

Raamatul on läbiv lugu, mis on kirjutatud luulevormis. Luule käsitleb isiklikke tundeid ja läbielamisi ning selle keskseks teemaks on öö: kõik see armastus ja kurbus, õrnus ja viha, mis on peidetud pimedusse.

As part of the thesis, I created an artist's book titled "ÖÖ" (Eng night) combining different formats, elements, and materials. The goal was to create an engaging, visual, and interactive story, with a strong emphasis on illustrations created digitally and scanned from analogue materials. In the process of creating the experimental artist's book, I discovered various ways to express my creative freedom.

The book has a cohesive narrative written in poetic form. The poetry explores personal feelings and experiences, with the central theme being the night: all the love and sadness, tenderness and anger hidden in the darkness.

ROMY NÕULIK

www.looja.art

romy.noulik@outlook.com

Kunstnikuraamat „ÖÖ“

Artist's Book "ÖÖ"

Juhendajad / Supervisors: Carolina Pihelgas, Liisi Grünberg

ANDREAS POOM

Instagram: @poom_art

Lõputöös „Minu „elavad“ maalid“ lõin oma maalidest animeeritud versioonid, et need sotsiaalmeedias silma-paistvaks teha. Äratades maalid ellu liikumise ja heliga, viivad need vaataja rändama minu surrealistlikku ning humoorikasse maailma. Kuid nende erksate värvitoonide ning pealtnäha rõõmsa alatooniga piltide taga peitub midagi palju tõsisemat.

Endast vale mulje jätmine ja vaimsete probleemide varjamine ei tee olukorda paremaks, pigem on murede kirja panemine ja nendega silmitsi seismine esimene samm tervenemise poole. Nii otsustasingi kirjutamise asemel hoopis maalida, lootes sellega aidata ka teisi kaasteelisi. Kirjalikus osas andsin ülevaate maalide sisust ja animatsioonide valmimisest.

Minu „Elavad“ maalid

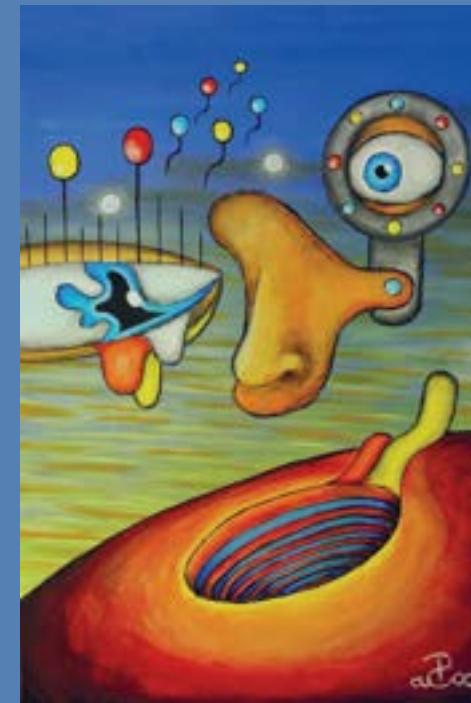
My “Living” Paintings

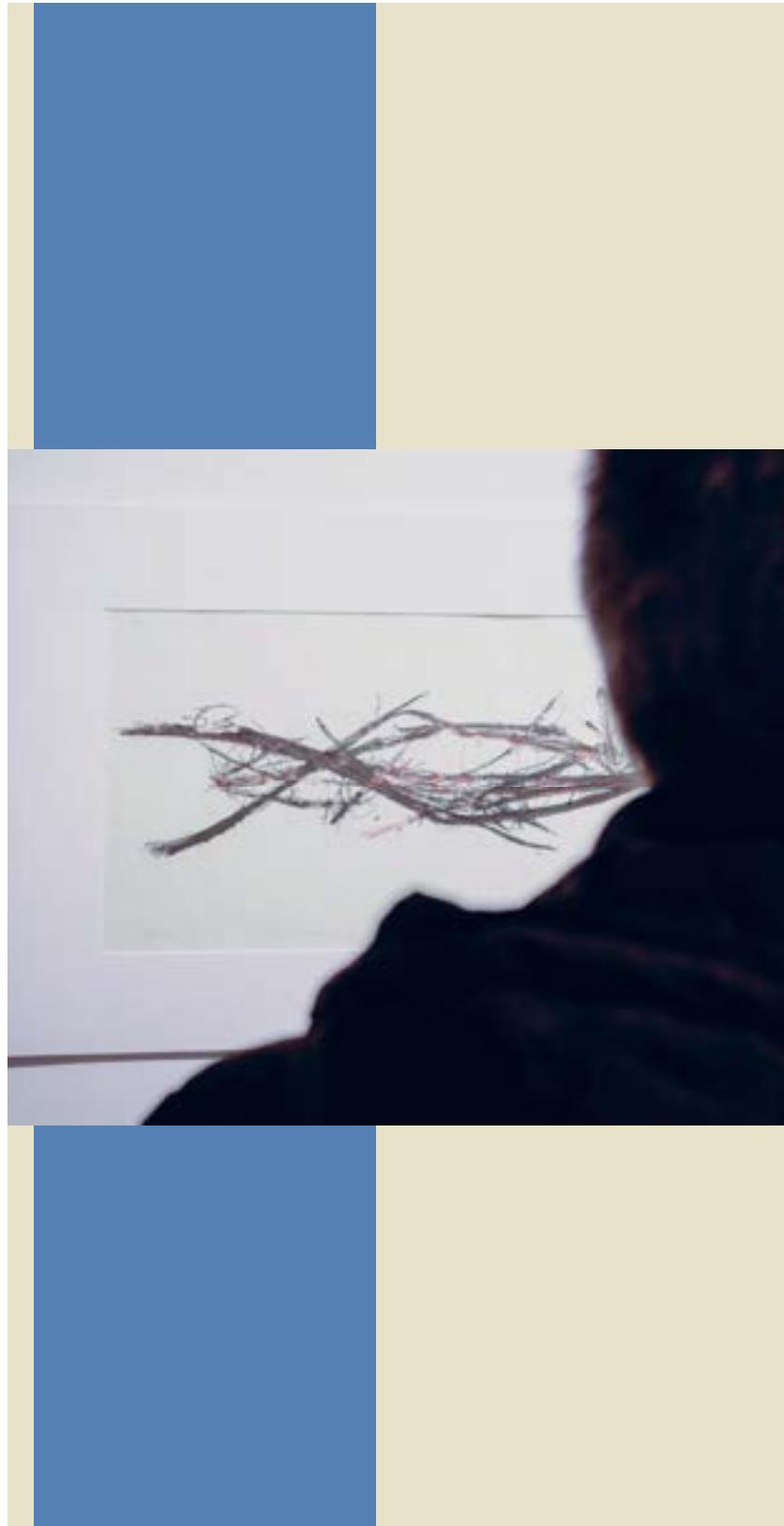
Juhendaja / Supervisor: Raivo Kelomees

In the final project "My 'Living Paintings,'" I created animated versions of my paintings to make them stand out on social media. By bringing the paintings to life with movement and sound, they take the viewer on a journey into my surreal and humorous world. However, behind these bright colours and seemingly cheerful images lies something much more serious.

Presenting a false image of oneself and hiding mental health issues does not improve the situation; rather, documenting concerns and facing them head-on is the first step towards healing. Therefore, instead of writing, I chose to paint, hoping to help fellow travellers on their journey. In the written part, I provided an overview of the paintings' content and the process of creating the animations.

ANNA-LIISA SÄÄASK

Lõputöö praktiliseks tulemuseks on kaks kuud kestev graafikanäitus „KERA“, mis on inspireeritud Gruusias veedetud praktikast. Näitusel on eksponeeritud 12 graafilist teost ja kaks tekstiiliteost ning valik trükiplaatte, mis kõik annavad edasi teises riigis kogetud emotioone, nähtut ja mõtisklusi identiteedi ja inimeseks olemise teemal.

Uurimuslik osa annab ülevaate Gruusia ja Eesti suhetest ning minu praktikakogemusest teises inspireerivas kulturnuurumis. Töö uurib seoseid kahe väikese rahva vahel ning mõtiskleb identiteedi erinevuste ja sarnasuste üle, millest inspireerituna sündsid ka näituse kontseptsioon ning algne idee.

The practical outcome of the thesis is a two-month-long graphic exhibition titled "KERA," inspired by my internship in Georgia. The exhibition features 12 graphic works, two textile works, and a selection of printing plates, all conveying emotions, observations, and reflections on identity and being human experienced in another country.

The research part provides an overview of the relationship between Georgia and Estonia and my internship experience in another inspiring cultural environment. The thesis explores the connections between two small nations and reflects on the differences and similarities in identity, which inspired the concept of the exhibition and the initial idea.

Isikunäitus „KERA“

Solo Exhibition “KERA”

Juhendajad / Supervisors: Kerly Ritval, Irakli Toklikishvili

Graafiline disain näitusele „Kopli maagiline realism” Kalamaja muuseumis

Graphic Design for the Exhibition “Magical Realism of Kopli” in Kalamaja Museum

Juhendajad / Supervisors: Rihhard Krüüner, Jaanus Eensalu

Lõputööna valmis graafiline disain Kalamaja muuseumi näitusele „Kopli maagiline realism”. Näitus kuulub Kalamaja muuseumi näituste sarja, mida kureerivad kohaliku kogukonna liikmed. Olles ka ise Kopliga seotud, oli see projekt minu jaoks hea võimalus anda visuaalne keel väga südamelähedasele väljapanekule. Sealjuures tegin näituse kujundajaga koostööd materjali valikul, materjalide loomisel ning sisu paigutusel, valisin sobiva tüpograafia, kujundasin näituse paneelid ning sisutekstid ja võõrkeelsed trükised.

Lõputöö kirjalikus osas uurisin graafilise disaini rolli ja mõju näituse kui terviku puhul. Ühtlasi kirjeldasin ja analüüsisin näituse valmimise protsessi.

As my final project, I created the graphic design for the exhibition "Magical Realism of Kopli" in the Kalamaja Museum. The exhibition is part of the series curated by members of the local community. Being personally connected to Kopli, this project was a great opportunity for me to provide a visual language for an exhibition very close to my heart. I collaborated with the exhibition designer on material selection, creating materials, content layout, choosing appropriate typography, designing exhibition panels, content texts, and foreign-language prints.

In the written part my work, I explored the role and impact of graphic design on the exhibition as a whole. Additionally, I described and analysed the process of creating the exhibition.

EVA VOOG

Lasteraamat „Eneseloom“ räägib tüdrukust nimega Mai ja tema ustavast korgi tõugu koerast, kes asub seiklusrikkale teekonnale, et päästa omanik eneselooma eest. Teel kohtub korgi mitme värvika tegelasega, kes teda aitavad. Lõpptulemusena valmib küljendatud ja illustreeritud lasteraamat.

Uurimuslikus osas käsitlesin illustratsioonide olulisust lasteraamatutes ning visuaalse jutustuse rolli, samuti teksti ja pildi kooskõla tähtsust, mis aitavad luua lugejale raamatust parema arusaama. Praktilises osas tutvustasin raamatu loomise protsessi, alustades jutu kirjutamise ideest ja inspiratsiooni allikatest ning lõpetades raamatu trükimaterjalide ja illustratsioonide loomise ja valimisega.

The children's book "Inner Beast" tells the story of a girl named Mai and her loyal corgi dog, who embarks on an adventurous journey to save Mai from her inner beast. Along the way, the corgi encounters several colourful characters who help him. The result is a formatted and illustrated children's book.

In the research part, I addressed the importance of illustrations in children's books and the role of visual storytelling, as well as the significance of the harmony between text and images, which help create a better understanding of the book for the reader. In the practical part, I introduced the process of creating the book, starting from the idea and inspiration for writing the story and ending with the creation and selection of printing materials and illustrations.

HELEN MARIE VÄLJA

Lasteraamu „Eneseloom“ illustreerimine
Illustrations for Children's Book “Inner Beast”
Juhendajad / Supervisors: Raivo Kelomees, Liisa Kruusmägi

MÖÖBLIDISAIN JA RESTAUREERIMINE

FURNITURE DESIGN AND RESTORATION

Gert Christjanson

Iris Eller

Assar Jõgar

Carola Kanarbik

Marlen Käige

Meeli-Heli Lepna

Siim Maasing

Teiloora Ojaste

Rauno Pahapill

Rebecca Raak

Kätlin Umal

Leian, et meid ümbritsev linnakeskkond ja avalik väliruum saaksid olemasolevat õues viibimist veel enam ja mõnusamalt soosida. Seepärast vajavad mõned paigad hea avaliku ruumi tekitamiseks natuke järeleaitamist ja parandamist. Lihtsaid ja soodsaid võtteid ruumi omaduste parandamiseks võib nimetada taktikaliseks urbanismiks. Isegi väikesed muudatused selles vallas võivad saada mõne probleemi puhul parimaks pikajaliseks lahenduseks.

Lõputöö kirjalik osa annab ülevaate taktikalise urbanismi põhitõdedest ja toob selles vallas näiteid projektidest mitmel pool maailmas.

Praktilises osas valisin ühe sekkumise jaoks hea potentsiaaliga asukoha Tartus Karlovas. Ruumianalüüs ja vaatluste tulemusena valmis taktikalise urbanismi põhimõttel järgiv objekt, mida vaadeldi linnaruumis nädal aega ja mis hiljem leidis kasutuse Kõrgema Kunstikooli Pallas hoovis.

Gert.Christjanson@outlook.com

Linnaruumi sekkumine rakendades taktikalist urbanismi

Transforming Urban Space through Tactical Urbanism

Juhendaja / Supervisor: Anna-Liisa Unt

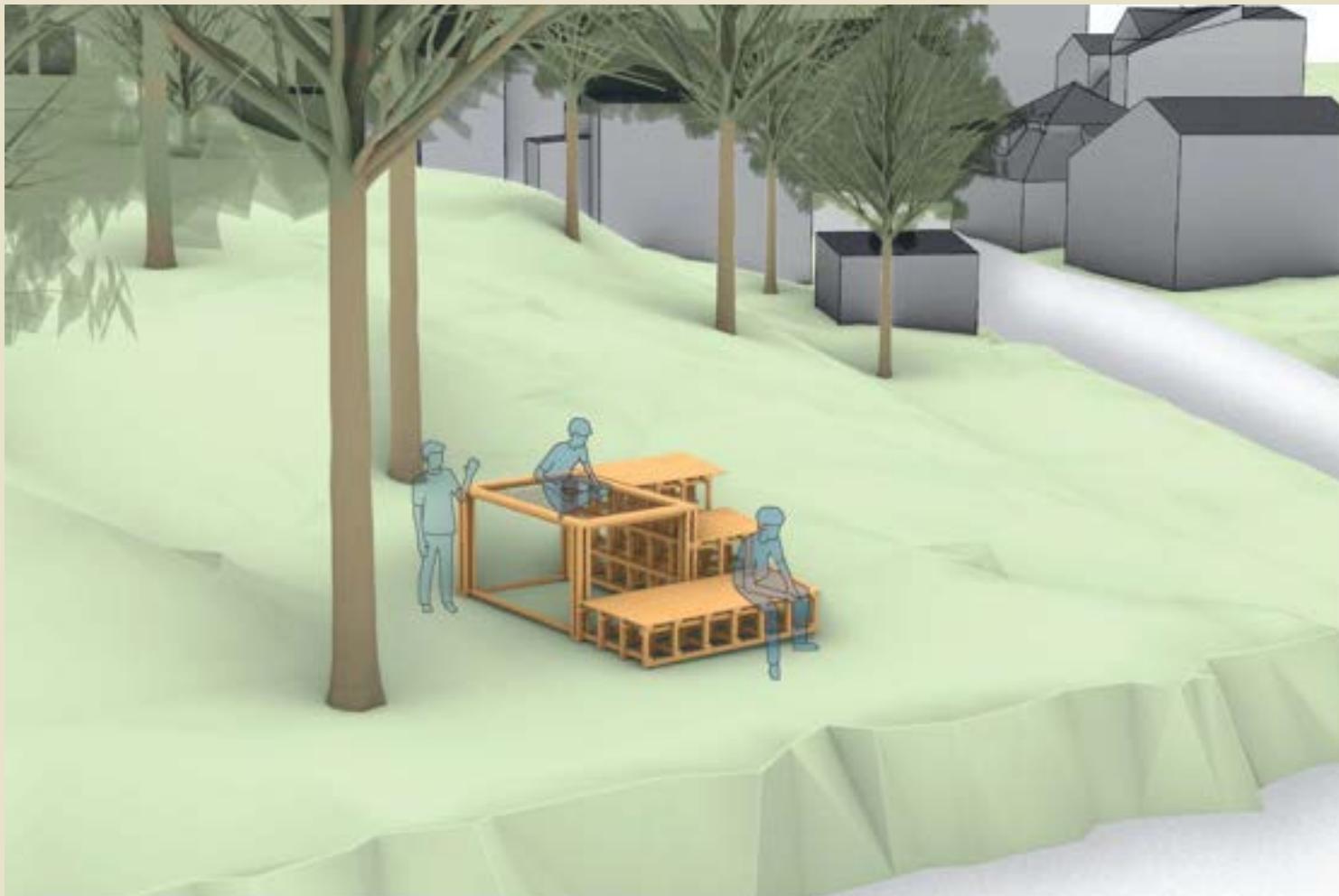
GERT

I find that the urban environment and public outdoor spaces around us could encourage outdoor activities even more pleasantly. Therefore, some places need a little help and improvement to create a good public space. Simple and inexpensive ways to improve the characteristics of a space can be called tactical urbanism. Even small changes in this area can become the best long-term solution for some problems.

The written part of my work provides an overview of the basic principles of tactical urbanism and provides examples of projects in this field from around the world.

In the practical part, I selected a location with good potential for intervention in Karlova, Tartu. Based on spatial analysis and observations, an object following the principles of tactical urbanism was created, which was observed in the urban space for a week and later found its use in the courtyard of Pallas.

CHRISTJANSON

Kodutunde mõistmine sihtrühma kaasamise abil Saku Päevakeskuses

Exploring the Perception of Home through Inclusion at Saku Day Care Center

Juhendaja / Supervisor: Veiko Liis

Lõputöö eesmärk oli uurida eakate ja erivajadustega inimeste disainiprotsessi kaasamise võimalusi ja vajadust ning avada kaasavate tegevuste kaudu kodutunde mõistet.

Uurimise käigus tegelesin Saku päevakeskuses vaatlusega, korraldasin vestlusringi ja töötoa, et selgitada välja võimalikke kaasamise meetodeid ning mõista kodutunnet kogukonna silme läbi. Suhtlesin ka päevakeskuse personaliga, et olukorrast parem ülevaade saada.

Lõputöö tulemina sõnastasin disaineritele ja sisekujundajatele ettepanekud, kuidas kaasata disainiprotsessi, mis mõjutab tugevalt kodutunde teadvustamist, erinevaid inimrühmi.

The aim of my work was to research the possibilities and the need to involve the elderly and people with special needs in the design process and to explore the perception of home through inclusive activities.

During the research, I conducted observations at the Saku Day Centre, organized a discussion group, and a workshop to identify possible methods of involvement and to understand the perception of home through the eyes of the community. I also communicated with the staff of the day centre to gain a better understanding of the situation.

As a result of my work, I formulated proposals for designers and interior designers on how to involve different groups of people in the design process, which strongly influences the perception of home.

IRIS / ELLER

2020. aastal Kõrgemasse Kunstikooli Pallas astudes teadsin selgelt, et soovin kooli lõpetades asutada mööbli restaureerimise ettevõtte. Oma lõputöö eesmärgi saavutamiseks tegin turul olevate restaureerimisetevõtete kohta töökeskkonna uuringu, et tuvastada põhilisemad ja korduvad murekohad, kuid ka positiivsed markerid. Iseäranis pöörasin tähelepanu töö- ja tuleohutusele, mida ka lõputöös kajastasin. Kasutasin allikana vastavate ametkondade järelevalveinspektoritega tehtud intervjuusid ja avalikest allikatest kättesaadavat statistikat.

Uuringu tulemustele toetudes koostasin loodava mööbliettevõtte ruumi- ja töökeskkonnalahenduse, mis vastab kasutajast lähtuvatele vajadustele ning kõikidele seadusest tulenevatele ohutusnõuetele.

When I started my studies at the Pallas UAS in 2020, I knew that I want to start my own furniture restoration company after graduating. As a part of this plan, I conducted a study of the working environment of restoration companies in the market to identify the most basic and recurring concerns as well as positive markers. In my work I included the analysis of work and fire safety because I consider this area very important. I used the interviews conducted with the supervisory inspectors of the respective agencies and statistics available from public sources.

Based on the results of the study, I designed a solution for the work environment of the company to be created that meets the needs of the user and all safety requirements.

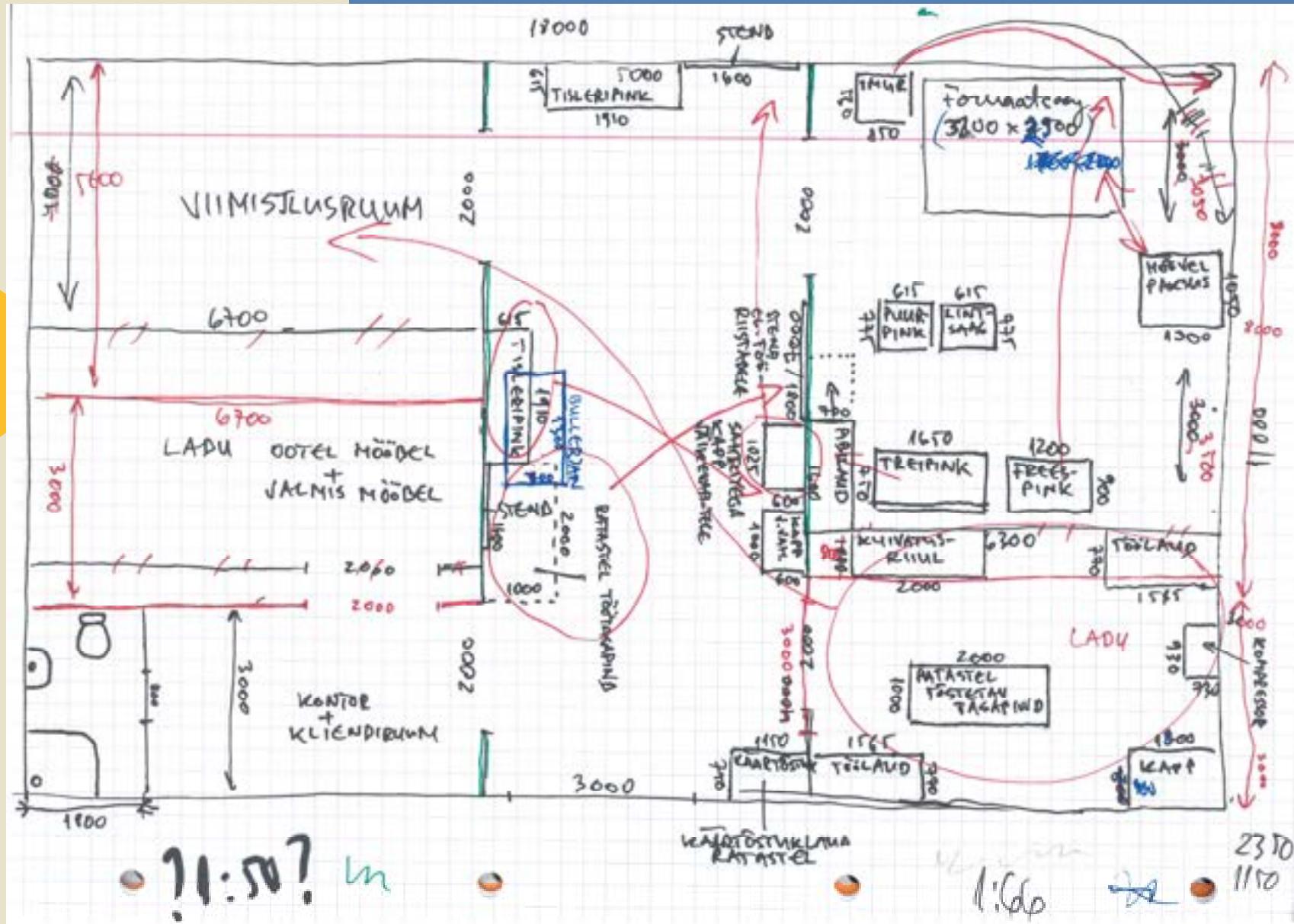

ASSAR JÕGAR

Mööbli restaureerimisettevõtte töökeskkonna analüüs

Analysis of the Working Environment of the Furniture Restoration Companies

Juhendaja / Supervisor: Kristjan Bachman

Lõputöö eesmärk oli laiendada konserveerimises ja restaureerimises käsitletavate materjalide valdkonda ning uurida, kas ja kuidas on võimalik plaatmaterjali restaureerida.

Mööbli masstootmisel eelistatakse plaatmaterjali täispuidule, kuna seda on kiirem ja odavam toota. Kahjuks aga ei kesta plaatmaterjalist mööbel kaua ning seetõttu tekib palju kasutuskõlbmatuid jäätmeid. Sellest tulenevalt värib uurimist, kas plaatmaterjali eluiga on võimalik pikendada. Muuseumid on juba alustanud plaatmaterjalist mööbli kogudesse võtmisega, kuid oskus sellest materjalist esemeid korda teha on veel kasin.

Lõputöö kirjalikus osas uurisin plaatmaterjale ja restaureerimiseetikat. Praktilises osas tegin materjalikatsetused ning analüüsisin võimalikke restaureerimiskogemusi.

The aim of the thesis was to expand the scope of materials covered in conservation and restoration and to investigate whether and how it is possible to restore engineered wood products.

In mass furniture production, engineered wood is preferred over solid wood because it is faster and cheaper to produce. Unfortunately, furniture made from engineered wood does not last long, resulting in a significant amount of unusable waste. Therefore, it is worth exploring whether the lifespan of engineered wood products can be extended. Museums have already begun to include furniture made from engineered wood in their collections, but the skill to restore items made from this material is still lacking.

In the written part of my work, I examined engineered wood materials and restoration ethics. In the practical part, I conducted material tests and analysed possible restoration experiences.

CAROLA KANARBIK

Plaatmaterjali restaureerimise võimalused ja olulisus

The Possibilities and Importance of Restoring Furniture made of Particleboard and Fiberboard

Juhendaja / Supervisor: Kurmo Konsa, Ingemar Maasikmäe

Lõputöö annab ülevaate 19. sajandil kasutusel olnud *ironback*-konstruktsiooni kasutamisest mööbli valmistamisel. Uusbarokile olid omased keerukad vormid ja kuna puiduga oli seda raske saavutada, võeti kasutusele metall, mis on lihtsamini vormitav ja vastupidav. Samuti vajati uusi materjalide mahukama polstri jaoks.

Käsitletav objekt jõudis minuni Lõuna-Eestist. Konstruktsioonilahenduselt on diivan nn *ironback-loveseat*, mille selja- ja käetugede raamistik on valmistatud metallist. Loveseat (ee kurameerimisiste) on mõõtmetelt kaht intiimsest vestlevat inimest mahutav iste. Loveseat oli populaarne viktoriaanlikul ajastul, kuid disain võib pärit olla Prantsusmaalt.

19. saj. Ironback diivan restaureerimine
Restoration of 19th Century Ironback Sofa
Juhendaja / Supervisor: Annes Hermann

MARLEN KAIGE

My work provides an overview of the use of the ironback construction technique in furniture making during the 19th century. The Neo-Baroque style was characterized by complex forms, and because achieving these forms with wood was difficult, metal was introduced as it is more easily malleable and durable. Additionally, new materials were needed for bulkier upholstery.

The object in question came to me from Southern Estonia. Structurally, the object is an ironback loveseat, with the framework of the backrest and armrests made of metal. A loveseat is designed to accommodate two people intimately conversing, hence the term "loveseat." Loveseats were popular during the Victorian era, although the design may have originated from France.

Fotogramm-meetria rakendamine museaalide
konserveerimisel ja dokumenteerimisel

Application of Photogrammetry for Museum Object
Conservation and Documentation

Juhendaja / Supervisor: Andrei Bljahhin

3D-tehnoloogiate kasutamine muuseumikogude dokumenteerimisel muutub üha tavalisemaks. Fotogramm-meetria ja laserskaneerimine on kultuuripärandi valdkonnas huvipakkuvad teemad ning teadmised digikaksikute loomise tehnoloogiatest ja protsessidest muutuvad aina tähtsamaks.

Lõputöö keskendus Eesti Rahva Muuseumile kuuluva hilisbarokk-stiilis kapi 3D-mudeli loomisele fotogramm-meetria abil. Lisaks mudeli loomisele käsitlesin andmehöivet, töötlust ning töödeldud andmete kasutusvõimalusi ja tulemust. Konservaatorite jaoks on tähtis esemete dokumenteerimine, sealhulgas graafiline kirjeldamine, mistöttu tutvustasin eri märkimisvõimalusi 3D-mudelitel. Lõputöö eesmärk oli rõhutada 3D-dokumentimise olulisust ja väärtust Eesti muuseumites.

The use of 3D technologies for documenting museum collections is becoming increasingly common. Photogrammetry and laser scanning are intriguing topics in the field of cultural heritage, and knowledge of technologies and processes for creating digital twins is becoming increasingly important.

My thesis focused on creating a 3D model of a Late Baroque style cabinet owned by the Estonian National Museum using photogrammetry. In addition to creating the model, I addressed data acquisition, processing, and the possibilities and results of using processed data. It is important for conservators to document objects, including graphically describing them, so I introduced various annotation methods for 3D models. The aim of my work was to emphasize the importance and value of 3D digitization in Estonian museums.

MEELI-HELI LEPNA

lepana.meeliheli@gmail.com

Lõputöö eesmärk oli restaureerida Uusna mõisast pärit juugendstiilis pesukapp. Mööbliese oli säilinud kompleksena ja juugendstili näitena olid sellel alles ornamentaalsed puitpitsist kaunistused. Restaureerimise käigus eemaldasin hiljem lisatud värvikihid, tegin konstruktsiooniparandused ning taastasin eseeme kasutuskõlblikkuse.

Kirjalikus osas käsitlesin Uusna mõisa ajalugu ning mõtestasin ülevärvimise põhjuseid, millega tavaliselt rikutakse esemete algupärane ilu ja tehakse liiga nende ajaloolisele väärtsusele. Kirjeldasin eetilisi originaalseisundi taastamise võimalusi, peamisi töövõtteid ja kasutatavaid materjale.

The aim of the final project was to restore an Art Nouveau washstand originating from Uusna Manor. The piece of furniture had remained intact as a whole, and as an example of Art Nouveau, it still had ornamental wooden lace decorations. During the restoration process, I removed later-added layers of paint, made structural repairs, and restored the item to usability.

In the written part, I discussed the history of Uusna Manor and explored the reasons for overpainting, which typically compromises the original beauty of objects and damages their historical value. I described ethical ways to restore the original condition, main techniques used, and materials employed in the process.

SIIM MAASING

Uusna mõisast pärit juugendstiilis pesukapi restaureerimine

Restoration of the Art Nouveau Washstand from the Uusna Manor

Juhendaja / Supervisor: Kristjan Bachman

**Aeglase disaini printsipide rakendamine
mööbli valmistamisel**

**Using Slow Design Principles in Furniture
Making**

Juhendaja / Supervisor: Maria Pukk

Tänapäeva tarbimisühiskonnas on kvantiteet muutunud tähtsamaks kui kvaliteet – valitseb mentaliteet saada köike kiirelt ja kohe. Teatavaks kiiruse vastandiks on aeglus, millest tulenes minu lõputöö teema. Tegemist on teemaga, mis sümboliseerib jätkusuutlikku maailma-vaadet, võttes arvesse tegelikke ning pikajalisi, mitte kiiresti mööduvaid lahendusi.

Töö käigus uurisin aegluse teemat, keskendudes mööblidisainile, ning käsitlesin sellest vaatest disainiprotsessi ja selle põhimõtteid. Lõputöö praktilise osana rakendasin naturaalsest puidust kohvilauda luues aeglase disaini printsiipe, mis sümboliseerib aja mahavõtmise hetke, et teha aeg-ajalt teadlikult oma tegemistes paus.

In today's consumer society, quantity has become more important than quality, and there is a mentality of getting everything quickly and immediately. As a contrast to this speed, there is the concept of slowness, which inspired the theme of my thesis – "Using Slow Design Principles in Furniture Making". This topic symbolizes a sustainable worldview, considering real and long-term solutions rather than the quickly passing ones.

During the project, I explored the theme of slowness, focusing on furniture design, and discussed the design process and its principles from this perspective. As a practical part of my work, I applied the principles of slow design to create a coffee table from natural wood, symbolizing taking a moment to slow down in our actions consciously from time to time.

TEILOORA OJASTE

Loon uut restaureerimisettevõtet ja soovin selle kaudu toetada jätkusuutliku tarbimiskultuuri arengut. Probleemiks on see, et inimesed viskavad ära korralikku mööblit.

Ühelt poolt uurisin jäätmejaamadest, miks inimesed nii talitavad ja kuidas seda suundumust muuta. Teisalt tegin töötubasid põhikoolides, et kasvatada noortes teadlikkust ja tekitada huvi restaureerimise eriala vastu praktilise kogemuse näitel. Küsitlesin võimalikke kliente, et selgitada välja nende huvi mööbli taaskasutamise ja restaureerimise vastu.

Kõik need ettevõtmised loovad minu alustavale ettevõtttele tugeva aluspinna ja usaldusväärse tausta. Minu ettevõtte missioon on suurendada inimeste teadlikkust mööbli taaskasutamise vallas ning luua sel moel jätkusuutlikum ja ilusam maailm.

I am establishing a new restoration company and aim to support the development of a sustainable consumption culture through it. The problem is that people discard perfectly good furniture.

On one hand, I researched waste disposal sites to understand why people behave this way and how to change this trend. On the other hand, I conducted workshops in primary schools to raise awareness among young people and spark their interest in the restoration profession through practical experience. I also interviewed potential customers to determine their interest in furniture reuse and restoration. All these initiatives will provide a strong foundation and trustworthy background for my new business. My company's mission is to increase awareness of furniture reuse and restoration, thereby creating a more sustainable and beautiful world.

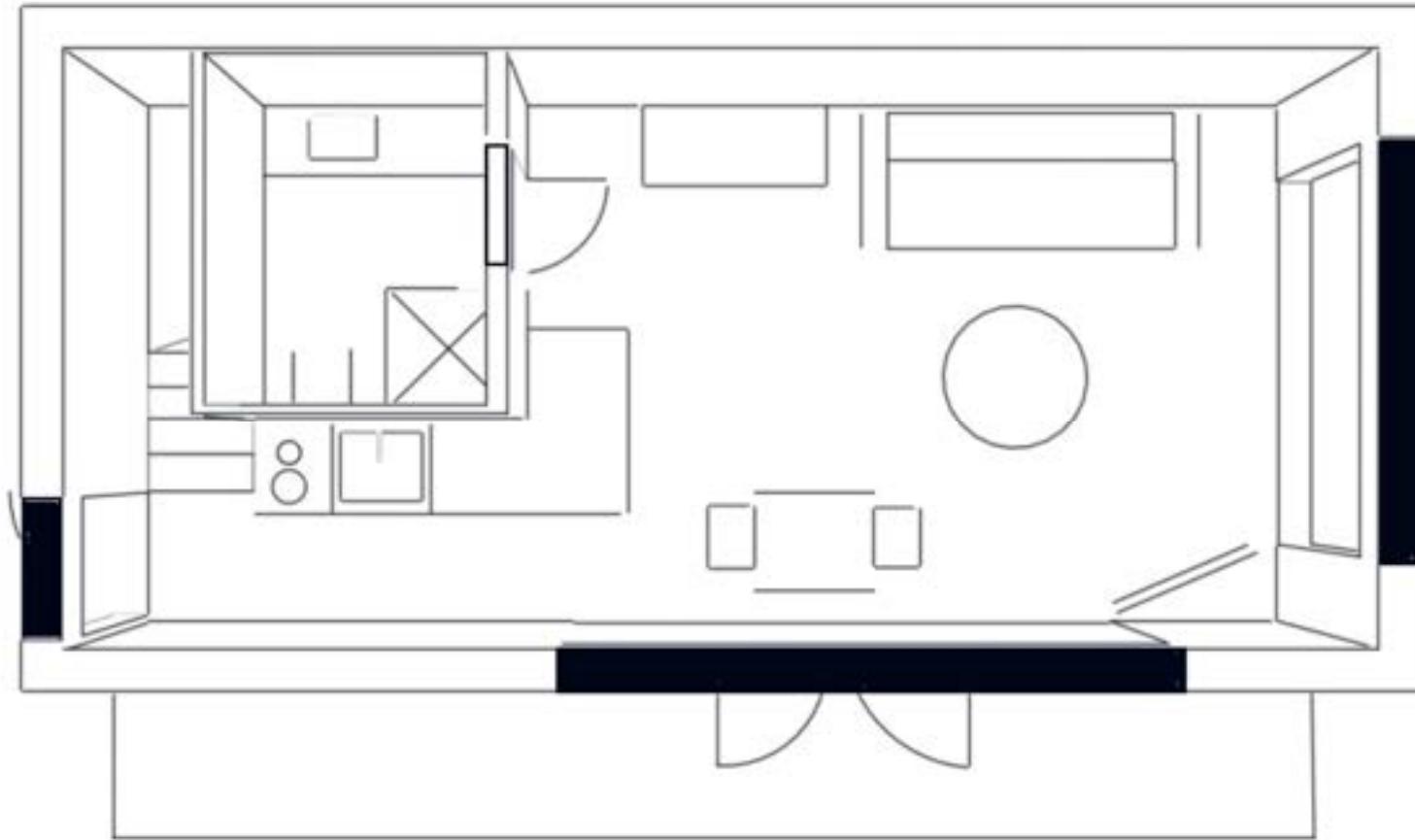
Jätkusuutliku tarbimiskultuuri arengu toetamine restaureerimisettevõtte kaudu

Supporting the Development of a Sustainable Culture through a Restoration Company

Juhendaja / Supervisor: Kurmo Konsa

RAUNO PAHAPILL

Sisekujunduslahenduse loomine ettevõttele Aatomik Majad OÜ

Interior Design for Aatomik Majad Ltd

Juhendajad / Supervisors: Anne Määrmann, Kristi Prinzmann

Aastaid tagasi, kui suurem tähendas paremat, oli kodu ehitamise trend suurte majade poole kaldu. Tänapäeval eelistatakse väikeseid elamispindu, väärustades ruume, mis on organiseeritud praktiliselt ja nutikalt. Keskkodusin oma lõputöös väikemaja sisekujunduslahenduse loomisele, lähtudes kasutaja vajadustest. Eesmärk oli luua optimeeritud interjöör, muutes ruumid mitmekülgseks ja -funktsiooniliseks.

Töö esimeses ja teises peatükis keskendusin taustuuringu ja disainilähteülesande koostamisele, mille alusel määratlesin lahenduse kriteeriumid. Kolmandas ja neljandas peatükis käsitlesin 3D-sisekujunduslahenduse loomist ning tulemuste analüüsni.

Lõputöös lähtusin Aatomik Majad OÜ väikemajast.

Years ago, when bigger meant better, the trend in home construction leaned towards large houses. Nowadays, there is a preference for smaller living spaces, valuing rooms that are organized practically and smartly. In my work, I focused on creating interior design solutions for a small house based on user needs. The goal was to create an optimized interior, making the spaces versatile and multifunctional.

The first and second chapters of the thesis focused on background research and drafting the design brief, which defined the criteria for the solution. In the third and fourth chapters, I addressed the creation of a 3D interior design solution and analysed the results.

I based my project on Aatomik Majad Ltd.'s small house.

REBECCA RAAK

Lõputöö eesmärk oli anda ülevaade elektrivalgustusele üleminekust Eestis 20. sajandi alguses ning esimete elektriliste valgustite jõudmisest eestlaste kodudesse. Teema käsitlemine annab sissevaate ühe olulise funktioonalse objekti ja ka sisekujunduselementi arengu-loosse ning levikusse.

Lõputöö raames restaureerisin erakogusse kuuluva 20. sajandi I poolest pärieva gooseneck-tüüpi valgusti. Teema aktuaalsus seisneb varajaste elektriliste seadmete amortiseerumises, nende materjalide väsimises ja objektide kasutusest kõrvale jäämises.

Minu lõputöö eesmärgiks on eseme funktsionaalsuse taastamine. Restaureeritava valgusti metalldetailidel esines korrosioon ning lõputöö annab ülevaate metalli puuhastamisest ja elektriseadme töökorda seadmisenist.

The aim of my work was to provide an overview of the transition to electric lighting in Estonia in the early 20th century and the arrival of the first electric lights in Estonian homes. By addressing this topic, I investigated the history and distribution of one significant functional object and interior design element.

As part of the work, I restored a gooseneck-type lamp dating back to the first half of the 20th century, which belongs to a private collection. Early electrical devices are often worn out, and their materials have deteriorated, leading to their disuse.

The desired outcome was to restore the functionality of an object. Additionally, the lamp's metal parts had significant corrosion, and as part of the thesis, I provided an overview of cleaning metal and restoring the electrical device to working order.

KÄTLIN UMAL

Gooseneck-tüüpi laualambi restaureerimine

Restoration of Gooseneck Lamp

Juhendajad / Supervisors: Kurmo Konsa, Karl-Erik Hiiemaa

NAHADISAIN JA RESTAUREERIMINE

LEATHER DESIGN AND RESTORATION

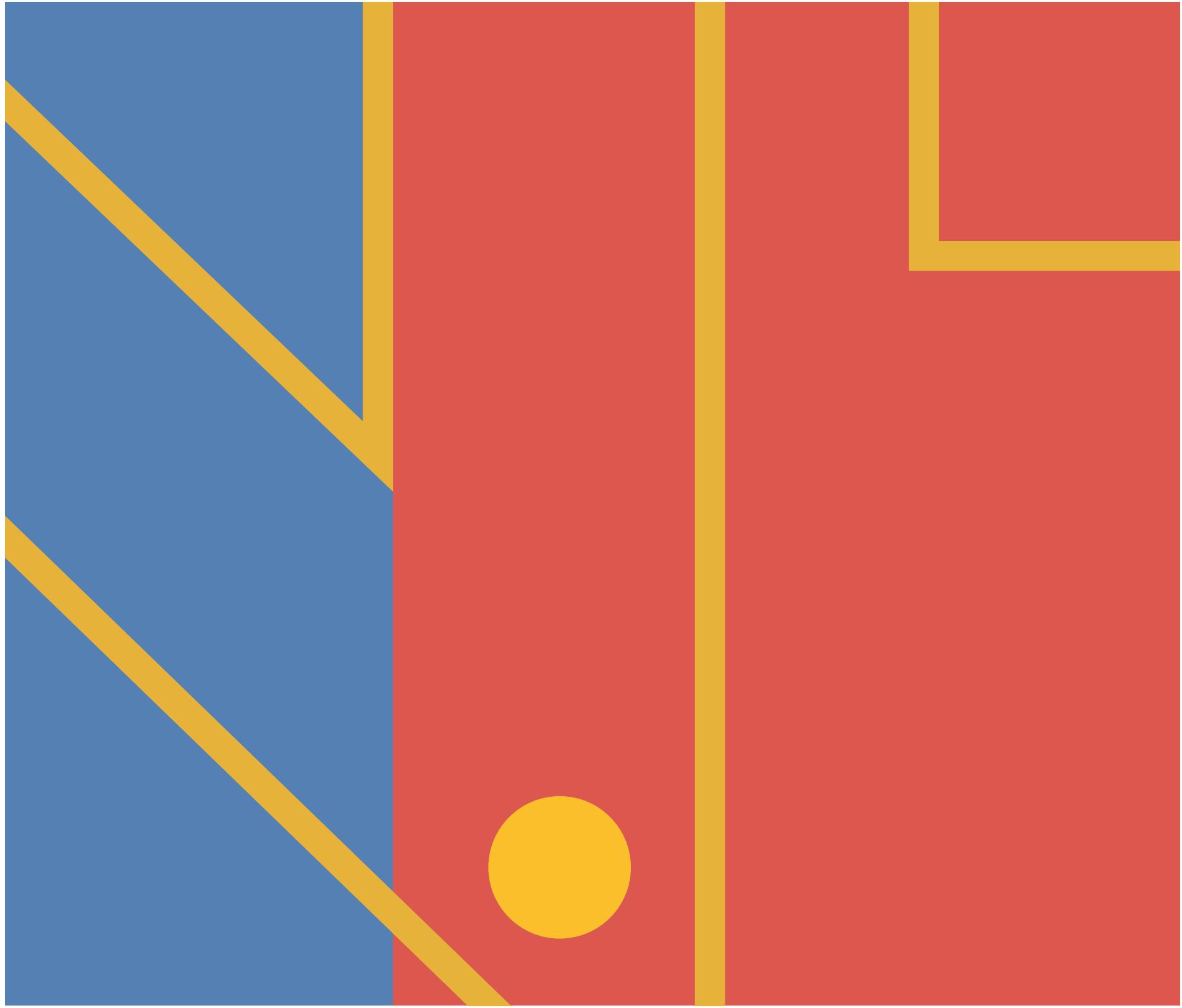
Birgit Peerna

Grete Prost-Kängsepp

Anzela Sirel

Helen-Mary Vartšun

Moolen Veering

Koostöös valminud lõputöö kirjalikus osas uurisime rinnavähki põdenud naiste ja transinimeste vajadusi rinnatarvikute järele. Sellest lähtuvalt sõnastasime lõputöö kaks eesmärki. Esiteks: selgitada välja, miks on mastektoomiajärgsed tooted vajalikud rinnavähki põdenud naistele nii füüsiliselt kui ka vaimselt. Teiseks: uurida, millised on transinimeste personaalsed vajadused ja soovid rinnatarvikute osas. Töö praktilises pooles oli eesmärk luua minapilti ja soolist identiteeti toetav sessuaarikollektsioon. Kaasasime kollektsooni disainiprotsessi ka uuritavate kogukondade liikmeid, kellega tegime intervjuud.

Lõputöös uuris rinnavähiga seonduvaid teemasid Birgit Peerna ja transinimesi Moolen Veering. Kollektsoonist tegi lõpetaja Karmel Kull fotoseeria, mis on ühtlasi osa tema lõputööst „Moefoto seeria BRAH”.

BIRGIT PEERNA

MOOLEN VEERING

In the written part of the collaborative thesis, we investigated the needs for breast accessories among women who have had breast cancer and transgender individuals. Based on this, we formulated two main objectives for the thesis. Firstly, to identify why post-mastectomy products are necessary for women who have had breast cancer, both physically and mentally. Secondly, to explore the personal needs and desires of transgender individuals regarding breast accessories. The practical part of the work aimed to create an accessory collection that supports self-image and gender identity. We involved members of the researched communities in the design process of the collection and conducted interviews with them.

The thesis examined breast cancer-related topics by Birgit Peerna and transgender issues by Moolen Veering. The graduate, Karmel Kull, created a photo series of the collection, which is also part of her final project "Fashion Photography Series BRAH".

Vähemustele suunatud aksessuaarikollektsioon „BRAH”

"BRAH" Accessory Collection for Minorities

Juhendaja / Supervisor: Kerli Jõgi

Kollektsioon ODE on saanud inspiratsiooni setode ajaloolisest puusapööllest. Minu vanaema ja vaarema olid pärit Setomaalt ja töö kannab ka minu vaarema nime.

Kollektsiooni kuuluvad pihikseelikukujulised pölded, mis on reguleeritavad paeltega ning sobivad eri suuruses kandjatele. Riided on kaunistatud seto puusapölle mustritest inspireeritud geomēetrilise ornamendiga.

Otsustasin kollektiooni teha korktekstiilist, sest korkkangas on vastuvõetav ka inimestele, kes ei soovi nahka kanda, ka on materjal hästi hooldatav. Mustri kandsin korktekstiilile laseriga.

Teoreetilises osas tegin ülevaate seto naiste rahvariitest ja Eesti Rahva Muuseumi kogudes olevatest seto puusapööldest.

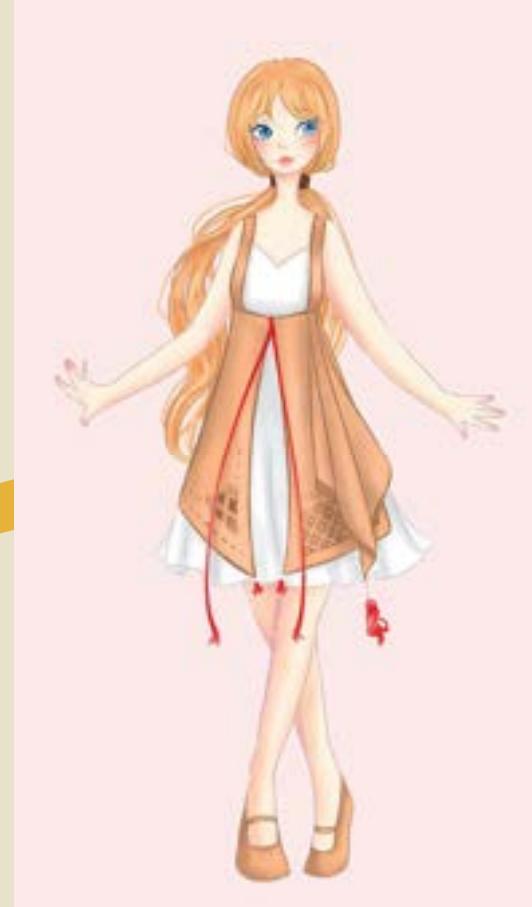
The ODE collection draws inspiration from the historical hip aprons of the Seto people. My grandmother and great-grandmother come from Setomaa, and the work also bears my great-grandmother's name.

The collection includes apron style skirts, which are adjustable with ties and suitable for wearers of different sizes. The garments are adorned with a geometric ornament inspired by Seto hip apron patterns.

I decided to make the collection from cork fabric because it is acceptable for people who prefer not to wear leather, and it is also easy to maintain. The pattern is laser engraves onto the cork fabric.

In the theoretical part, I provided an overview of Seto women's folk costumes and Seto hip aprons found in the collections of the Estonian National Museum.

GRETE PROST: KÄNGSEPP

Seto puusapõllest inspireeritud röivakollektsioon „ODE“

Collection “ODE” Inspired by Seto Hip Apron

Juhendajad / Supervisors: Elvi Nassar, Evelin Tartu

ANZELA SIREL

Nahast väiketoote valmistamise komplekt „VOK“

DIY Leather Product Kit “VOK”

Juhendaja / Supervisor: Kristel Suigussaar

Lõputöö idee sai alguse varasematest ja praegustest õpingutest. Soovisin rakendada oma töös teadmisi kergete rõivaste rätsepa erialalt, kus õppisin konst-ruueerimist ning nahadisaini erialalt, kust võtan kaasa materjali ja tehnikate tundmisse oskuse ning sel õppeas-tal alustatud kujundusgraafika erialalt, mille tulemusena valmib juhendi kujundus ja pakendi etiketid.

Nahast väiketoote valmistamise komplekt VOK ehk valmistatud-oma-kätega on väiketoote isetegemise komplekt. VOK sisaldab nahast väljalöigatud detaile, vajalikke töövahendeid, juhendit ja pakendit.

Töö teoreetilises osas analüüsisin, kuidas DIY (ingl do it yourself) ehk isetegemine on hea vahend negatiivsete mõtete leevendamiseks ja annab juurde enesekindlust.

The idea for my final project originated from my previous and current studies. I wanted to apply my knowledge from the tailoring of lightweight garments, where I learned about construction, and from the leather design field, where I gained an understanding of materials and techniques. Additionally, I drew upon my studies in graphic design, which influenced the design of the guide and packaging labels.

The leather kit "VOK" (Valmistatud-Oma-Kätega - Eng Do It Yourself), is a kit for making small leather products. It includes pre-cut leather pieces, necessary tools, instructions, and packaging.

In the theoretical part of the work, I analysed how DIY (do it yourself) activities serve as a positive outlet for relieving negative thoughts and contribute to boosting self-confidence.

HELEN- MARY VARTŠUN

Lõputöö kirjalikus osas uurisin, kuidas on ajaloos ja disainerite loomingus kasutatud lillemotiivi. Tõin välja lillemustri kasutamise viisid ja eesmärgid ning analüüsini, millist sõnumit lill kannab.

Töö praktilises osas valmis röivakollektsioon „Lille-laps*ik“, mille eesmärk on jutustada lillemotiivi kaudu oma lugu.

Kasutasin kollektiooni teostamisel loomanahka ja lõin nii seosed floora ja fauna vahel. Erineva suuruse ja värviga lilleöisi metallröngaste abil ühendades sain erineva emotsiooniga mustreid. Detailid lõikasin välja kahekordsest nahast, mistöttu on röivad kahtepidi kantavad. Vastavalt kandja eelistustele on võimalik valida, millist lugu röivad parajagu jutustavad.

In the written part of my work, I explored the historical and design use of floral motifs. I highlighted the various ways and purposes of using floral patterns and analysed the messages conveyed by flowers.

*In the practical part, I created a clothing collection called "Flower Child*ish", which aims to tell its story through the floral motif.*

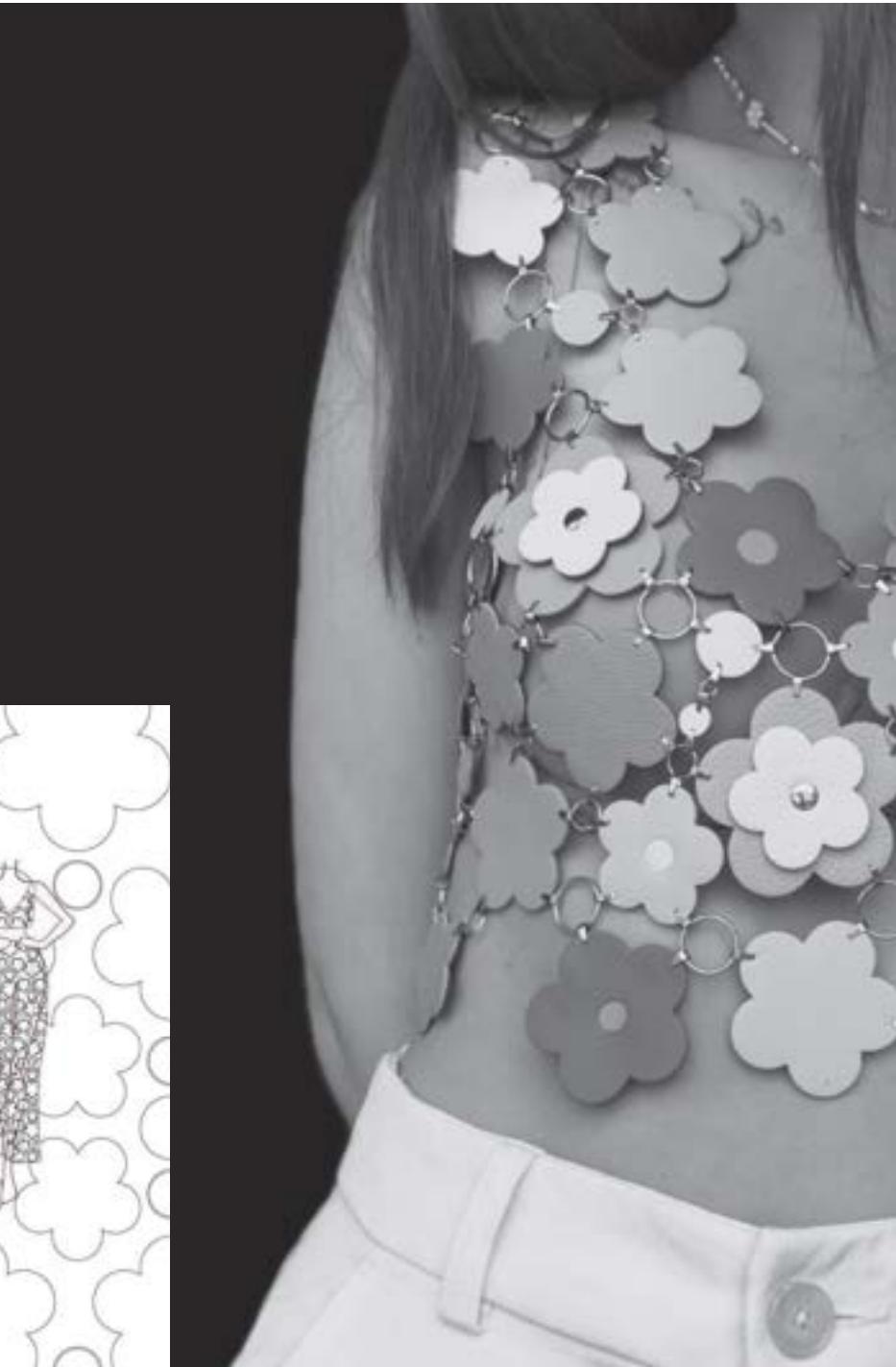
I used animal leather in the execution of the collection, creating connections between flora and fauna. By combining flowers of different sizes and colours with metal rings, I achieved patterns with different emotions. I cut the details from double-sided leather, making the garments reversible. Depending on the wearer's preferences, they can choose which story the clothes tell at any given time.

Moodultehnoloogial põhinev
moekollektsioon „Lillelaps*ik“

Fashion Collection “Flower Child*ish”
Based on Modular Technology

Juhendaja / Supervisor: Gerda Retter

SKULPTUUR

SCULPTURE

Helli Aas
Aleksandra Ivask
Joonas Kirsimäe
Helene Lüüsi
Andreas Tukmann

Kineetiline skulptuur „Ja kui minust saabki tolm...“ on eneseanalüüsiprotsessi käigus valmiv teos, mis keskendub olemise kogemuse, eneseväljenduse ja eksistentsi teemale.

Lõputöö kirjalikus pooles uurisin sotsiaalse eksistentsi mõju oma emotioonalaalsele seisundile ja käitumismustritele, kasutades analüüsimatertjalina päevikusissekandeid. Praktilises pooles valmis ennast aeglaselt kulutav kineetiline skulptuur, mis käivitub vaataja kohalolu peale.

The kinetic sculpture "And if I Do Become Dust..." is a work that evolves through a process of self-analysis, focusing on the themes of existential experience, self-expression, and existence.

In the written part of my work, I examined the impact of social existence on my emotional state and behavioural patterns, using journal entries as analytical material. In the practical part I created a kinetic sculpture that is triggered by the presence of the viewer and slowly consumes itself.

HELLI AAS

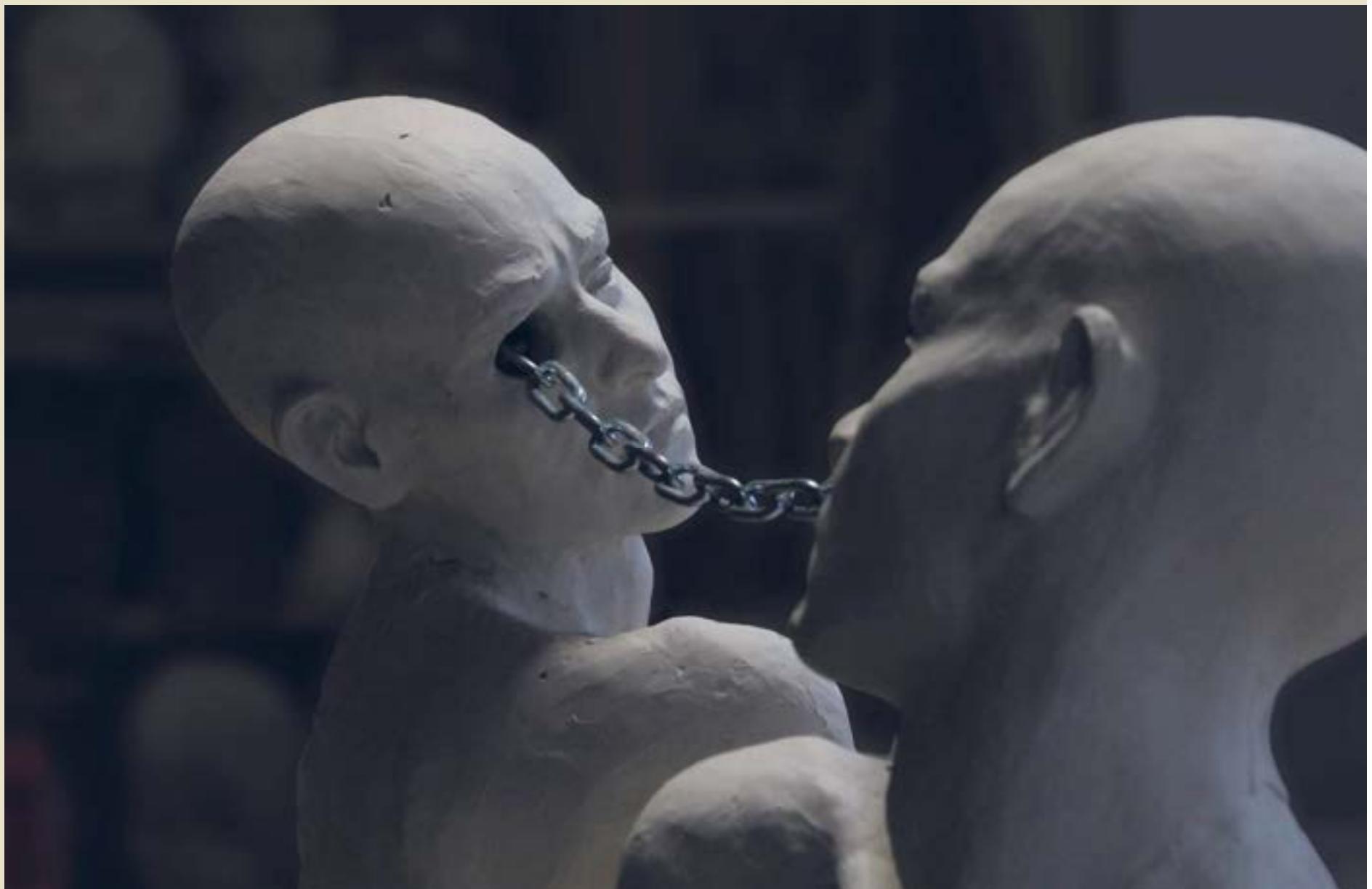

Kineetiline skulptuur „Ja kui minust saabki tolm...“

Kinetic Sculpture "And if I Do Become Dust..."

Juhendaja / Supervisor: Indrek Grigor

helli.aas.helli@gmail.com

Elu teises riigis toob lapsele kaasa palju muutusi. Kohanemisraskused võivad väljenduda halvas käitumises, õpitulemuste languses ja mõjutada vaimset tervist.

Selle lõputöö eesmärk seisneb sõjapõgenike laste toetamises teises riigis kohanemisel ja traumaatiliste kogemuste leevedamisel. Uuringud näitavad, et savitöö aitab kohanemisega seotud murede korral, leevedades posttraumaatilist stressi ja ärevust. Seega püstitas autor hüpoteesi, et saviga töötamine kunstiringis aitab lastel kohaneda ja leevedada traumaatilisi kogemusi.

Living in another country brings many changes to the life of a child. Adjustment difficulties can manifest in bad behavior, decline in academic performance and affect mental health.

The purpose of this thesis is to support refugee children in their adjustment to life in a new country and to alleviate traumatic experiences. Studies have shown that pottery helps with adjustment-related concerns by reducing post-traumatic stress and anxiety. Therefore, the author hypothesized that working with clay in an art class would help children adapt and alleviate traumatic experiences.

ALEKSANDRA IVASK

Savikunstiringi korraldamine sõjapõgenike laste jaoks

The Organization of a Clay Art Circle for War Refugee Children

Juhendaja / Supervisor: Pille Pattak

Lõputöö lahendasin kauge tulevikustsenariumina: kliimamuutuste tõttu pole võimalik planeedil Maa enam kauem elada ning inimkond on end sisse seadnud mesofääri.

Elu jätkub hiiduuritel hõljuvatel skulpturaalsetel objektidel, mis koosnevad väiksematest, ühele inimesele mõeldud kapslitest. Kapsli interjör peegeldab autori huvitegevusi, disainieelistust ja loovust.

Minu tuleviku ruum

"My Future Space"

Juhendaja / Supervisor: Merille Hommik

www.joonaskirsipuu.eu

joonaskirsipuu@gmail.com

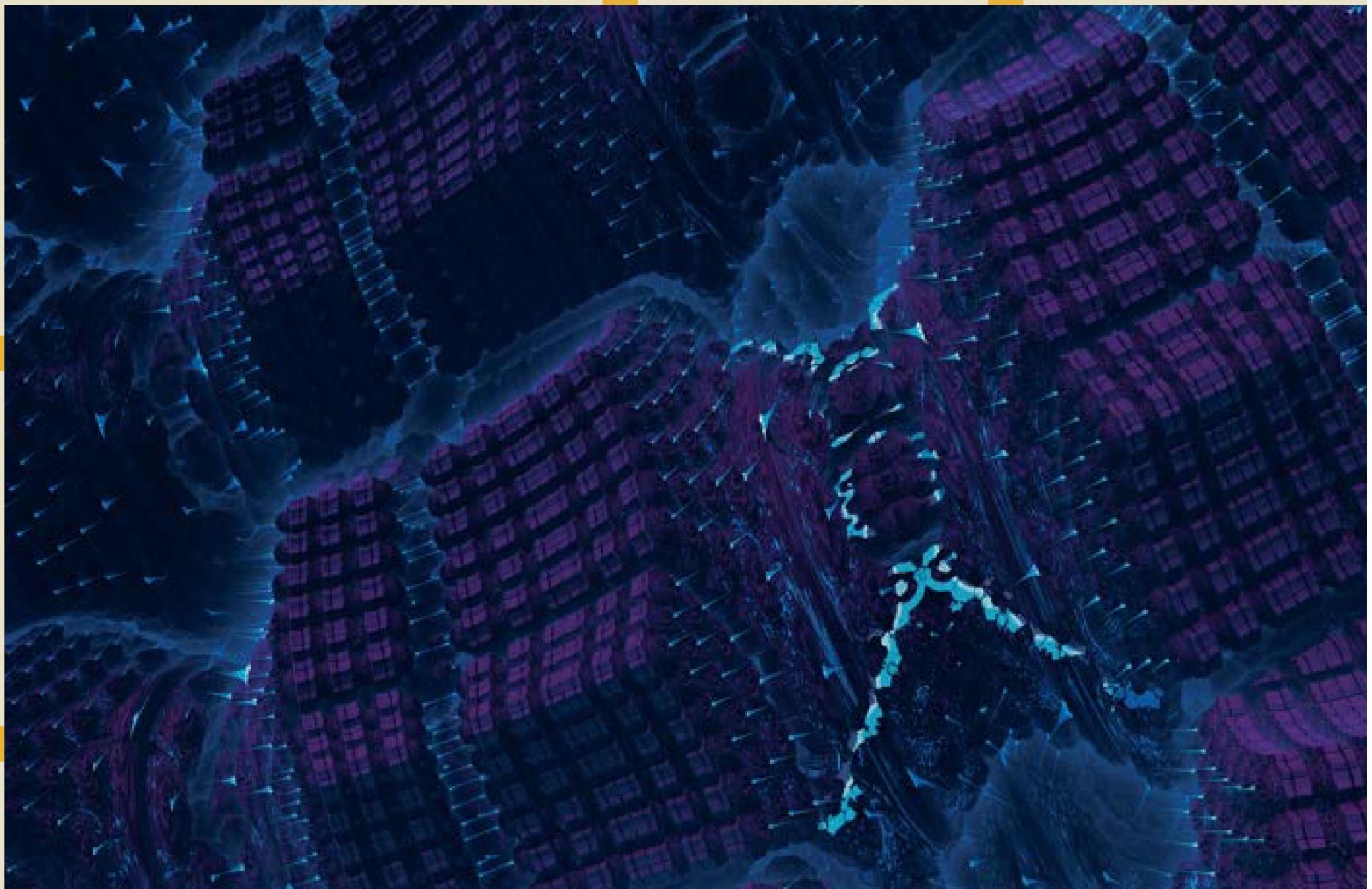

JOONAS KIRSIPUU

I approached my final project as a distant future scenario: due to climate change, it is no longer possible to inhabit the planet Earth, and humanity has settled in the mesosphere.

Life continues on gigantic floating sculptural objects, consisting of smaller capsules designed for individual use. The interior of each capsule reflects the author's hobbies, design preferences, and creativity.

Mis toimub ühe täiskasvanud lapse hingessiis, kui ta on leidnud endale uue sõbra?

Alati me ei juhi ennast ise. Jälgisin seekord sisetunnet ja haarasin kinni uuest võimalusest. Kuidas ma sellise masina välja mõtlesin? Miks on mängimine oluline? Mida uut saab avastada ja mis seosed tekivad, kui tundmatut hingetoitu seedima hakata? Kirjaliku ja loomingulise protsessi toel üritasin endale arusaamatut mõistetavamaks sõnastada.

Loomeprotsessi lõpuks valmis puidust kahe ainulaadse vändaga kineetiline skulptuur, mille pealpool on kaks omavahel kokkuseotud nöörirulli.

What happens in the mind of an adult child when they have found a new friend? We do not always lead ourselves. This time, I followed my intuition and seized a new opportunity. How did I come up with such a contraption? Why is playing important? What new discoveries can be made and what connections arise when you start digesting unfamiliar soul food? Through the process of writing and creativity, I attempted to make the incomprehensible more understandable to myself.

By the end of the creative process, a wooden kinetic sculpture with two unique cranks was completed, with two interconnected spools on top.

HELENE LÜÜSI

Hinge arheoloogia. Kild „30923115345“

Archaeology of the Soul. Shard 30923115345

Juhendaja / Supervisor: Berit Talpsepp-Jaanisoo

Minu lõputöö eesmärk oli uurida abstraktseid kujundeid, mida olen kandnud endas ja mis on nähtavale tulnud erinevates kunstiprojektides õpingute välitel.

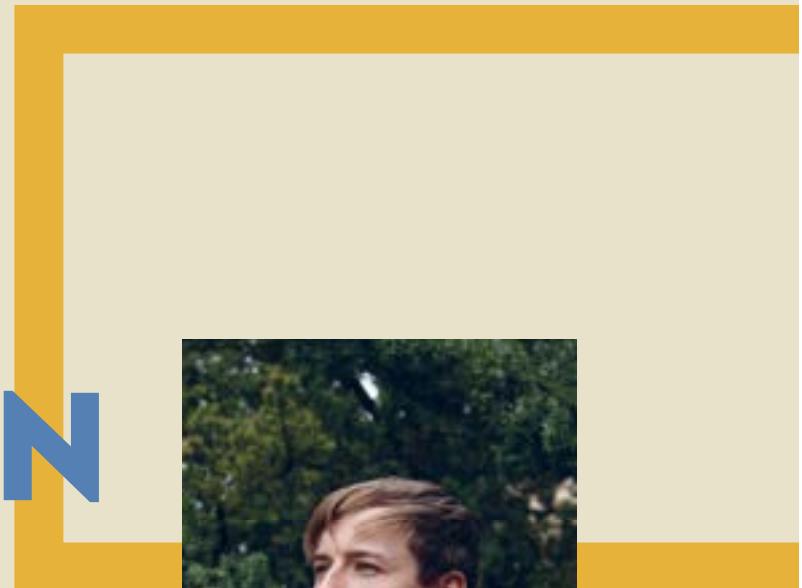
Lõputöö praktilise osana sündis suur abstraktne ja struktuurne teos, mis moodustab installatiivse terviku sarnast ideed kandvate objektidega. Teose valmistamiseks kasutasin põhiliselt keevitatud terast.

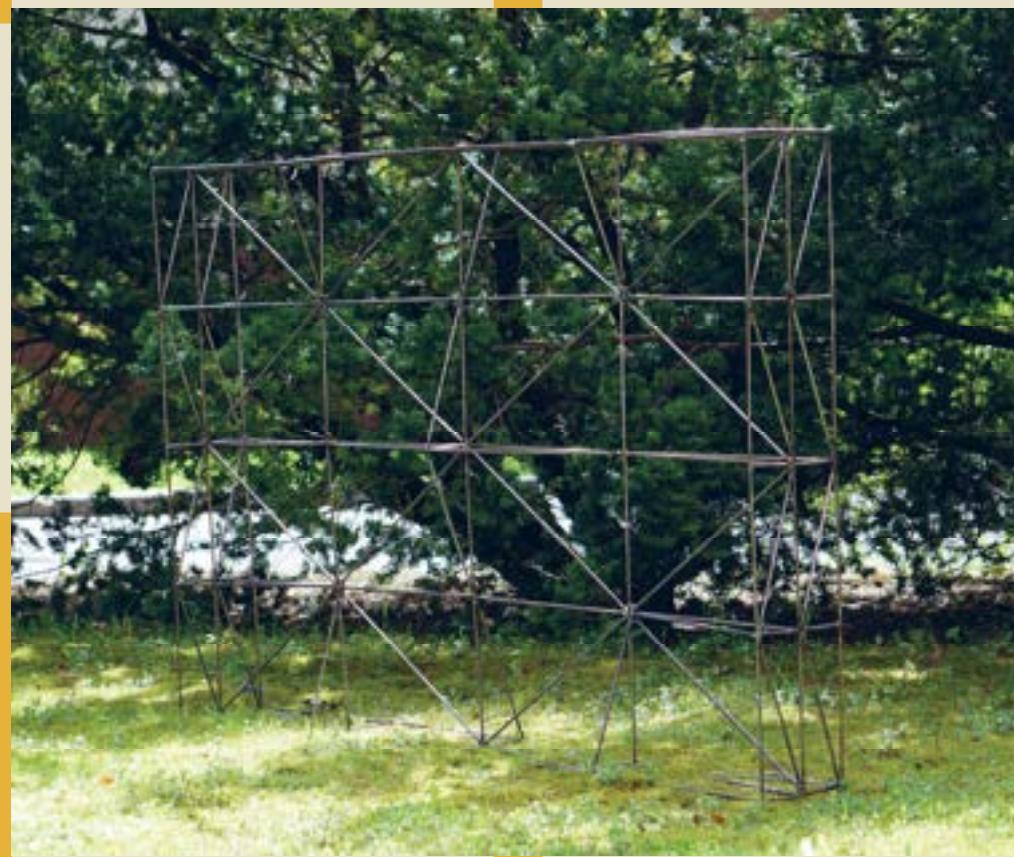
The aim of my final project was to explore abstract shapes that I have carried within myself and that have manifested in various art projects during my studies.

As a practical part of my work, I created a large abstract and structural artwork, that forms an installation piece with objects carrying similar ideas. The artwork was primarily made using welded steel.

ANDREAS TUKMANN

Unistuste maaстiku loomine
Creation of a Dreamscape
Juhendaja / Supervisor: Leena Kuutma

TEKSTIIL

TEXTILE

Liisa Hanvere

Ülle Järv

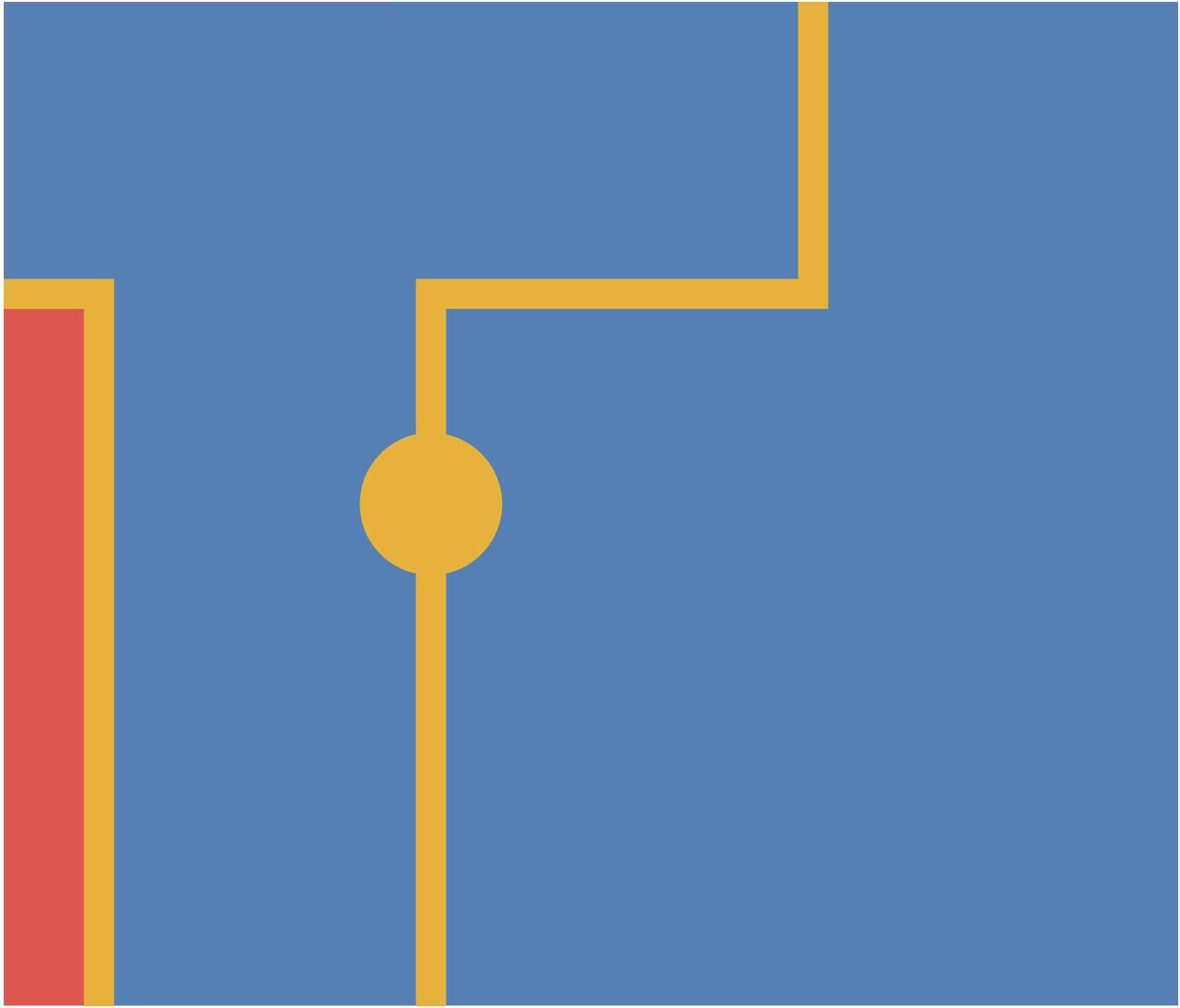
Eliise Järve

Kirke Kirikall

Karl Olaf Kolla

Caroliina Ladva

Grete Maruste

Materjal on rõiva disainiprotsessis määrava tähtsusega. See pole üksnes visuaalse efekti loaja, nagu vorm, värv või tekstuur, vaid mõjutab ka rõiva vastupidavust, hool dusvajadust ja kandmise kogemust.

Pean oluliseks materjali päritolu. Eestis on ainus kohaliku päritolu tööstuslikult töödeldav tekstiiliikiud vill, mida väärindatakse aastas toodetavast kogusest ligikaudu 10 protsendi. Villa omadused on väga varieeruvad ning kanga lõppkvaliteeti mõjutavad kasutatud lõnga omadused ja kanga valmistamise tehnoloogia.

Toetudes uuringutele, mis käsitlesid Eestis kasvatatud lammaste villast telgedel kootud rõivakangaste omadusi, lõin disainilahenduste süsteemi, mille põhjal valmisid toodete prototüübhid kollektsoonile „Kalev & Linda“.

Material plays a crucial role in the clothing design process. It is not only a creator of visual effects, such as form, colour, or texture, but also affects the durability, maintenance needs, and wearing experience of the garment.

I consider the origin of the material to be important. In Estonia, the only locally sourced industrially processed textile fibre is wool; of which approximately 10 percent is marketed as value-added wool. The properties of wool vary widely, and the final quality of the fabric is influenced by the properties of the yarn used and the fabric manufacturing technology.

Drawing on research that addressed the properties of clothing fabrics woven on looms from wool of sheep raised in Estonia, I developed a design solution system, based on which prototypes for the "Kalev & Linda" collection were created.

LIISA HANVERE

Kohaliku villase kanga omadustel põhinev disainiprotsess kestliku ülerõivaste kollektsooni näitel

A Design Process Based on the Properties of Local Woolen Fabric on the Example of a Sustainable Outerwear Collection

Juhendajad / Supervisors: Kairi Lentsius, Diana Tuulik

liisahanvere@gmail.com

Instagram: @halla_textiles

ÜLLE JÄRV

Aja jooksul on rõivaste valmistamisel tekkinud kindel süsteem, mille järgi toimitakse ka tänapäeval. Tavaliselt võetakse aluseks baaslõige, millele konstrueeritakse suurusnumbritele vastavad moekohased muudatused. Selline rõivaste valmistamise süsteem on aga loomingu-liselt piirav ning esitab materjalile üsna kindlad nõudmised. Kas tänapäeva ühiskonnas on selline lähenemine üldse enam piisav?

Lõputöö eesmärk oli klassikalisele rõivaloomise loogikale vastandudes mängida erinevate struktuuri- ja vormilahendustega, mille käigus tekkisid ebatraditsioonilised rõivavormid. Kollektsioon „Aju_vabadus“ loob vaatajaga dialoogi, kutsudes murdma seniseid rõivaloomise reegleid, julgustab avastama vabaduse piiramatuid võimalusi ning inspireerib mõtlema moest, identiteedist ja loovusest uut moodi.

**Eksperimentaalsed vormiloomise
tehnikad kudumikollektsiooni
„Aju_vabadus“ näitel**

**Experimental Form-Creating
Techniques Based on Knitting
Collection “Freedom of the Brain”**

Juhendaja / Supervisor: Liisa Kanemägi

ylle.jarv@gmail.com

Instagram: @yllejrv

Over time, clothing manufacturing has fallen into a certain path, which is still followed today. Typically, a basic pattern is taken as a starting point, and fashion-relevant modifications are made to fit different sizes. However, such a system of clothing manufacturing is creatively limiting and imposes strict requirements on the material. Is this approach still sufficient in contemporary society?

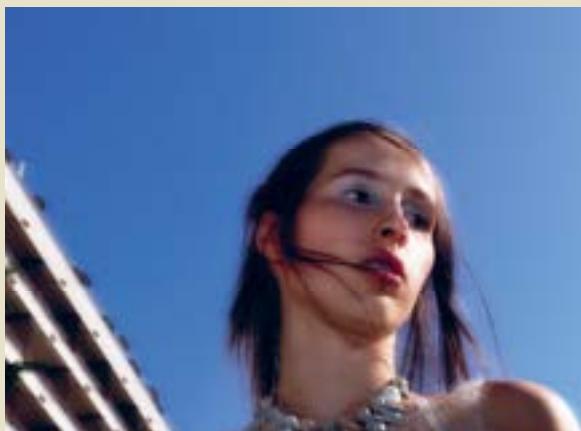
The aim of my work was to play with various structural and form solutions, contrasting with the classical logic of garment creation, resulting in unconventional clothing shapes. The collection “Freedom of the Brain” engages in a dialogue with the viewer, inviting them to break the existing rules of garment creation, encouraging exploration of the unlimited possibilities of freedom, and inspiring new ways of thinking about fashion, identity, and creativity.

Tekstiiliöpingute käigus olen järjepidevalt uurinud, milleid võimalusi pakub masina ja inimese koostöö. Oma lõputöös sukeldusin tänapäeva ühiskonna lahitamatu kaaslase – tehisintellekti – maailma, soovides teada saada, kuidas saaksin tehisintellekti kui tööriista kasutades jutustada lugu maagilistest tegelastest. Minu lõputöö eesmärk oli anda ülevaade pildi genereerimise tarkvara kasutusvõimalusest moekollektsiooni loomisel ning arendada kangaid, mis meenutavad virtuaalmaailma.

Disainiprotsessi käigus lõin koostöös tehisintellektiga visandid tehistegelastest, millest inspireeritult valmisid moejoonised. Samuti katsetasin piire realsuse ja virtuaalsuse vahel, kujundades moelavadele suunatud silmuskudumitest koosneva kollektiooni „PIXEL DREAM“, mis jutustab lugu kuuest tehistegelastest.

Throughout my studies in textiles, I have consistently explored the possibilities offered by the collaboration between machines and humans. In my final project, I have dived into the world of artificial intelligence, the inseparable companion of modern society, aiming to understand how I could use it as a tool to narrate stories about magical characters. The goal of my thesis was to provide an overview of the use of image generation software in fashion collection creation and to develop fabrics reminiscent of the virtual world.

In the design process, I collaborated with artificial intelligence to create sketches of virtual characters, which inspired fashion illustrations. Additionally, I experimented with blurring the boundaries between reality and virtuality by designing a collection called "PIXEL DREAM," composed of knitted fabrics destined for fashion runways, which tells the story of six virtual characters.

Tehisintellekti kasutamine disainiprotsessis moekollektsiooni näitel

The Use of Artificial Intelligence in Fashion Design Process

Juhendajad / Supervisors: Maarja Raidla, Kirke Leinatamm

ELIISE.. JÄRVE

KIRKE KIRIKALL

Mis värv on armastus? Mis muster on armastus? Kui armastus oleks kootud värviline kampsun, siis mis lugu täräädiks? Minu lõputöö eesmärk oli tölkida armastuslood kootud mustrite keelde.

Kollektsiooni „Kirmastus“ kampsunid on ustavad kaaslased külmadel päevadel ja toovad rõõmsa melleolu ja kirkad värvid aastaaega, mil pimedust on kõige rohkem. Soovin pöörata tähelepanu armastusele meie ümber ning iseäranis tingimusteta armastuse völule. Iga muster räägib loo ühe paari armastusest. Villane kampsun hoiab keha soojas, samamoodi nagu armastus hoiab hinge soojas.

Disainiprotsessi kõige olulisem osa on kogutud lugude tõlgendamine mustrite kaudu. Kollektsioon „Kirmastus“ on valminud villastest materjalist ning järgib materjalisäästliku disaini põhimõtteid.

What colour is love? What pattern is love? If love were a knitted colourful sweater, what story would it tell? The aim of my final project was to translate love stories into knitted patterns.

The sweaters of the "Kirmastus" collection are faithful companions on cold days, bringing cheerful mood and bright colours to the season when darkness prevails the most. I want to draw attention to the love around us, especially to the magic of unconditional love. Each pattern tells the story of a couple's love. The wool sweater keeps the body warm, just as love keeps the soul warm.

The most important part of the design process is interpreting the collected stories through patterns. The "Kirmastus collection is made of wool and follows the principles of sustainable design.

Kirmastus – silmuskudumi kollektsiooni tekkelugu
Kirmastus – the Story behind the Knitted Collection
 Juhendaja / Supervisor: Liisi Tamm

Kauge on koht, kuhu kõik jõuavad harvemini või tihemini, kuid selleks peab rändama. Olgu see retk lühike või pikk, aga alati jõutakse kohale. Rändaja teha on see, mis teekonna jooksul juhtub, keda seal kohatakse või mis külge jäääb.

Lõputöö praktilise osana valmis 20-meetrine kanga-installatsioon elektroonilise muusika festivali „Kauge“ jaoks, mis toimus 20. aprillil 2024 Tartu Kammivabrikus. Kujundasin festivali lavale kohaspetsiifilise installatsiooni, kasutades nii lähedalt kui ka kaugelt kogutud materjale. Teose idee tekkis rongisõidust ja mötttest, kuidas millegi poole sõitmine võiks välja näha. Kuidas läbitud vahemaa tekib tunde, et midagi tuleb järjest lähemale ja midagi jäääb järjest kaugemale.

Kauge is a place everyone reaches less or more often, but to get there, one must travel. Whether the journey is short or long, arrival is always guaranteed. What happens during this journey, who one meets, or what sticks with them, is up to them.

As a practical part of the thesis, I created a 20-meter fabric installation for the electronic music festival "Kauge," which took place on April 20, 2024, at the Tartu Kammivabrik event centre. I designed a site-specific installation for the festival stage, using materials gathered both from near and far. The idea for the piece originated from a train journey, reflecting on what a journey towards something might look like, and how each distance travelled creates the feeling that something is getting closer, and something is getting further away.

Elektroonilise muusika festivali „Kauge“ lava- ja ruumikujundus

Stage and Space Design for Festival “Kauge”

Juhendaja / Supervisor: Laura Pormeister

KARL OLAF KOLLA

karlolaf98@gmail.com

Mood on alati enamat kui esialgu silmale näha ja sama saab öelda ka maastiku kohta. Erinevalt maastikust, kus inimene saab ringi jalutada ja kogeda ümbritsevat, kogeme moodi intiimsemal skaalal. Rõivad on taktiilsed ehk kompimisega tajutavad ja kantavad. Maastik kohandab ümbrust. Sarnaselt loob tekstiil kehale maastiku, mis on ühtaegu nii funktsionaalne kui ka esteetiline.

Lõputöö moekollektsiooni loominguline impuls on maastik. Praktilise osa fookus on telgedel käsitisti kootud kangas, mis lähtub kodumaise maastiku vaadetest. Materjalide ja looduse dialoogis kujuneb uus maastikutüüp *Materioaasis*, mis kutsub avastama uusi horisonte ja kasvama koos maailmaga.

Fashion is always more than meets the eye, much like the landscape. Unlike the landscape, where one can walk around and experience the surroundings, we experience fashion on a more intimate scale. Clothes are tactile, perceptible through touch, and wearable. The landscape shapes the environment. Similarly, textiles create a landscape for the body that is both functional and aesthetic.

The creative impulse behind my fashion collection is the landscape. The focus is on handwoven fabric, which draws inspiration from views of the domestic landscape. In the dialogue between materials and nature, a new type of landscape, "Materioasis," is formed, inviting to explore new horizons and to grow alongside the world.

CAROLINA LADVA

Kantav maastik – telgedel kootud rõivakollektsioon „Materioasis“

Wearable Landscape – Woven Fashion Collection “Materioasis”

Juhendajad / Supervisors: Maryliis Teinfeldt-Grins, Mari-Triin Kirs

Jätkusuutlike alternatiivide leidmine on muutunud moedisainis järjest tähtsamaks, sest moetööstus on liikunud kiirmoe juurest juba ülikiire moeni. Ühe võimaluse pakub kapselgarderoob, sest tegemist on funktsionaalse lahendusega, mis vähendab tarbetuid kulutusi trendiseemetele.

Analüüsisin kapselgarderoobi kokkupaneku võimalusि, lisades sellele moodulriietuse elemente. Töö eesmärk oli leida lahendus, kuidas luua mitmekülgne garderoob võimalikult väheste esemetega.

Kapselkollektiooni „ETÜL“ loomisel keskendusin ideele, kuidas kanda üht eset võimalikult kaua, eri viisil ja hooajaüleselt, ilma sellest tüdimata. Kasutasin neutraalseid toone ja lihtsaid mustreid, mida saab ilmestada julgete ja värviliste aksessuaaridega.

Finding sustainable alternatives has become increasingly important in fashion design, as the fashion industry has moved from fast fashion to ultra-fast fashion. One sustainable option is the capsule wardrobe, as it is a functional solution that reduces unnecessary spending on trend items.

I analysed the possibilities of assembling a capsule wardrobe, incorporating modular clothing elements. The aim of the work was to find a solution to create a versatile wardrobe with as few items as possible.

In creating the capsule collection "ETÜL," I focused on the idea of how to wear one item for as long as possible, in different ways and across seasons, without getting tired of it. I used neutral shades and simple patterns that can be complemented with bold and colourful accessories.

GRETE MARUSTE

Kapselgarderoobi põhimõtete rakendamine kollektiooni loomisel

Creating a Collection Based on Capsule Wardrobe Principles

Juhendaja / Supervisor: Kairi Lentsius

LEND 2024 / CLASS OF 2024

Fotograafia
Photography

Birgit Kaleva
Kirke Kuiv
Karmel Kull
Britta Mai Martin
Olev Mihkelmaa
Kristel Ida Pärsik
Sille Riin Rand
Jürgen Vainola

Maal ja restaureerimine
Painting and Restoration

Erika Aasa
Mariana Lisette Lee Hirv
Hanna Kuusvere
Caroliina Luhamets
Ingrid Ojala
Polina Richter
Ingmar Roomets
Diana Schmidt
Geterly Sepp
Gertu Soosaar
Aleksandra Vlasova

Meedia- ja reklaamidisain
Media and Advertisement Design

Alicia Jemets
Markus Kliss
Stiina-Liis Koddanipork
Helena Kont
Marie Emili Kristov
Keitlyn Kruus
Helen Cornelia Kuklane
Erika Lille
Ellu-Marie Meos
Mariia Metusalo
Romy Nõulik
Andreas Poom
Anna-Liisa Sääsk
Eva Voog
Helen Marie Välja

Mööblidisain ja restaureerimine
Furniture Design and Restoration

Gert Christjanson
Iris Eller
Assar Jõgar
Carola Kanarbik
Marlen Käige
Meeli-Heli Lepna
Siim Maasing
Teiloora Ojaste
Rauno Pahapill
Rebecca Raak
Kätlin Umal

Nahadisain ja restaureerimine
Leather Design and Restoration

Birgit Peerna
Grete Prost-Kängsepp
Anzela Sirel
Helen-Mary Vartšun
Moolen Veering

Skulptuur
Sculpture

Helli Aas
Aleksandra Ivask
Joonas Kirspuu
Helene Lüüsi
Andreas Tukmann

Tekstiil
Textile

Liisa Hanvere
Ülle Järv
Eliise Järve
Kirke Kirikall
Karl Olaf Kolla
Caroliina Ladva
Grete Maruste

FOTODE AUTORID JA INFO / PHOTOGRAPHERS AND INFORMATION:

- Lk 13. Birgit Kaleva – kuvatõmmised lõputöö videosalvestusest, filmis Marleen Eino
- Lk 16. Karmel Kull – portreefoto: Karina Kull
- Lk 19. Britta Mai Martin – portreefoto: Andra Rahe
- Lk 21. Olev Mihkelmaa – fotodel Naatan Haamer
- Lk 24. Sille Riin Rand – autoportree
- Lk 26–27. Jürgen Vainola – autoportree; foto lõputööst „Kohtudes enda Varjuga“ (2023)
- Lk 30–31. Erika Aasa – portreefoto ja foto tööst: Luisa Grete Vilo; lõputöö „Munad“ foto autor Erika Aasa
- Lk 32–33. Mariana Lisette Lee Hirv – portreefoto ja foto tööst: Jaak Rand
- Lk 34. Hanna Kuusvere – portreefoto: Liina Kinks
- Lk 38. Ingrid Ojala – portreefoto: R.-A. Ojala
- Lk 40–41. Polina Richter – portreefoto: Johanna Allegra; fotodel Elmar Kits „Don Quijote“ (1965) Tartu Kunstimuuseum TKMTR8027M1408; Karin Luts „Veneetsia motiiv“ (1939) Tartu Kunstimuuseum TKMTR1431M319
- Lk 42–43. Ingmar Roomets – portreefoto: Luisa Grete Vilo; teos „Jumal sinus: teadvustus“ (2024)
- Lk 44. Diana Schmidt – teos „Kassi Mitu Palet“ (2024)
- Lk 48–49. Gert Soosaar – portreefoto: Enlil Sonn; fotol fragment Ilmar Malini klaasimaalingust „Viburlane“
- Lk 54–55. Alicia Jemets – portreefoto: William Butcher; digimaal „Knopka ja sõbrad“ (2024)
- Lk 56–57. Markus Kliss – portreefoto: Jürgen Vainola; fotodel Kivi baari veebi-lehe mobiilivaated (avaleht ja joogime-nüü) ja desktopvaade, kus on kuvatud sündmuste ekraanivaade
- Lk 59. Stiina-Liis Koddanipork – portreefoto: Rait Reitkam
- Lk 60. Helena Kont – portreefoto: Stiina-Liis Koddanipork
- Lk 63. Marie Emili Kristov – portreefoto: Keitlyn Kruus
- Lk 64–65. Keitlyn Kruus – portreefoto: Marie Emili Kristov; ringanimatsiooni „Tsükkeli“ kaadrid nr 46 ja 33
- Lk 71. Ellu-Marie Meos – portreefoto: Tuuli Nele Valgma
- Lk 75. Romy Nöulik – portreefoto: Maria-Lisett Allak
- Lk 77. Andreas Poom – teosed „Nae-ratus“ (2022), „Peata Olek“ (2022), „Vastutuul“ (2023)
- Lk 78. Anna-Liisa Sääsk – näituse foto-graaf Markus Kliss
- Lk 80–81. Eva Voog – portreefoto: Helen Kattai; lõputöö foto: Meeli Küttim
- Lk 86. Gert Christjanson – portreefoto: Karmel Kull
- Lk 88–89. Iris Eller – portreefoto: Kristiina Mihailova; fotol Saku Päeva-keskuses erihoolekande klientidele läbi-viidud kollažide meisterdamise töötoas valminud teosed
- Lk 90–91. Assar Jögar – portreefoto: Maria Kilk; fotol töökoja ruumide planeeringu joonistus
- Lk 93. Carola Kanarbik – portreefoto: Andra Rahe
- Lk 94. Marlen Käige – portreefoto: Meeli-Heli Lepna
- Lk 96. Meeli-Heli Lepna – 3D renderdus: Andrei Bljahhin; Hilisbarokk-kapp ERM D15:168
- Lk 98. Siim Maasing – portreefoto: Rain Avarmaa
- Lk 191. Teiloora Ojaste – portreefoto: Carola Kanarbik
- Lk 102. Rauno Pahapill – portreefoto: Karlis Hünninen
- Lk 105. Rebecca Raak – portreefoto: Iris Eller
- Lk 106–107. Kätlin Umal – autoportree; foto tööst: Meeli-Heli Lepna
- Lk 110. Birgit Peerna, Moolen Veering – portreefoto: Jürgen Vainola

Lk 112. Grete Prost-Kängsepp –
portreefoto: Tiiu Kängsepp-Prost

Lk 115. Anzela Sirel – portreefoto:
Helen-Mary Vartšun

Lk 120. Helli Aas – portreefoto:
Helene Lüusi;

Lk 123. Aleksandra Ivask – portreefoto:
Aysell Kasymova

Lk 124. Joonas Kirsimäe – portreefoto:
Janek Marga

Lk 127. Helene Lüusi – portreefoto: Helli
Aas

Lk 128. Andreas Tukmann – portreefoto:
Dominik Laantee

Lk 132-133. Liisa Hanvere – portreefoto
ja foto tööst: Kristo Kalbe

Lk 134. Ülle Järv – foto tööst: Teiloora
Ojaste

Lk 136-137. Eliise Järve – portreefoto:
Sofi Daum; fotod tööst: Enes Kanat

Lk 142. Caroliina Ladva – foto tööst:
Lisette Laanoja

Lk 144. Grete Maruste – portreefoto:
Laura Rohtlaan

Trükise väljaandmist toetas Eesti Kultuurkapital

The publication was supported by the Cultural Endowment of Estonia.

Keeletoimetaja / Editor: Marika Kullamaa

Tõlkija / Translator: Marju Roos

Kujundaja / Designer: Maarja Roosi

Trükkoda / Print: Paar OÜ

05/2024

Kõrgem Kunstikool Pallas

Pallas University of Applied Sciences

Tähe 38b, Tartu

Estonia

pallasart.ee

www.facebook.com/KorgemKunstikoolPallas

www.instagram.com/korgem_kunstikool_pallas

